

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

2012. január

Adventszemle

A NAGY KÜZDELEM
TÉGED IS ÉRINT!

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

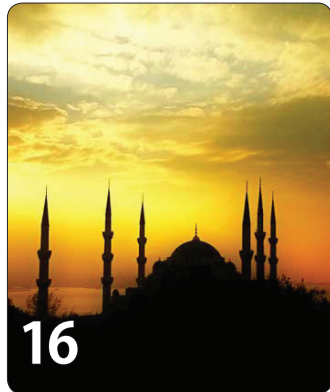

3 Vezércikk
Virgiliu Peicu
Ki szólt?

- 4 Info Curier**
- Romániai egyház
  - Világegyház
  - A 2012-es év eseménynaptára
  - Nyugvóra tért

8 Alapcikk
Iosif Diaconu
A nagy küzdelem téged is érint!

- 11 Ismerjük meg adventista családunkat**
- A călărăși-i gyülekezet
  - Görögország

12 Lelki élet
Florian Cîrnu
Az információs háború

- 14 Teológia**
Dan-Adrian Petre
1Móz 3: harcosok és stratégiák a jó és gonosz közötti nagy küzdelemben

16 Misszió
Gheorghe Ștefan
Reménység Ismáel számára

18 Bibliai történelem
Traian Aldea
Jerikó, a megátkozott város

20 Bibliai dosszié
Florin Lăiu
A házasság és a cölibátus ajándéka (II)

22 Gyakorlati kereszténység
A Romániai Hetednap Adventista Egyház nyilatkozata a kávé, illetve koffein tartalmú tea és italok fogyasztásáról

23 Tudomány és vallás
Mugurel Asaftei
A tudomány visszasugárzásai

24 Adventist World
Andrew McChesney
Egy adventista Oroszország parlamentjében

28 Adventist World
Angel Manuel Rodríguez
Gyógyító levelek

29 Advent történelem
Adrian Neagu
Toma Aslan – utazás a tűzoszlop árnyékában

30 Gyermekekdal
Roxana Lupu
A szófogadás leckéje

31 Szívtől szívnek
Teodor Huțanu
Isten hozott, Ébredés!

2012. január. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Iacob Pop, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Tanácsadók Teodor Huțanu, Ioan Cămpian-Tătar, Eduard Călugăru, Georget Pirlitu, Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea, Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu, Fordították Járfás-Fehér Eszter, Mezei Áron, Ősz Ágota, Szerkesztő Mezei Áron, Tördelés Szőcs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Fast Print Nyomda, str. Țepeș Vodă, nr. 111, sect. 2, București, Tel. 021/323 00 20, Fax 021/323 00 40

ISSN 1842 - 3361

Ki szólt?

„Mert a Seregek Urának szája szólott.” (Mik 4:4)

Az elmúlt hetekben tanúja voltam két barátom közötti beszélgetésnek. A román kultúra egyik ismert személyiségének a cikkéről volt szó, amelyet egyikőjük fiatalkori újságírói pályájáról írt.

Ez a cikk felkavarta az érzéseit. Amíg az esetet magyarázta, másik közös barátunk beleszólt, és ezt mondta:

– Szerintem csodálatos, hogy egy nagy filozófus és kulturális személyiség figyelemre méltat. Különös tisztelettel kellene viszonyulnod ahhoz, amit ír, hiszen egy tekintélyről van szó.

– Miért? kérdezte csodálkozva.

– Amikor egy meghívást vagy üzenetet kapsz, figyelembe kell vened annak értékét is, aki küldi.

Figyelmesen végighallgattam barátaim párbeszédét, amely egy kaput nyitott a gondolataimban. Fontos figyelembe vennünk annak értékét, aki az üzenetet küldi?

Úgy tartjuk, hogy ha üzen valaki, akkor a személy értéke és hitelessége üzenetére is áttevődik. Talán egy üzenetet annak alapján fogadunk el vagy utasítunk vissza, hogy ki a feladó. Ha a hírnököt nem tartjuk értékesnek, akkor így fogjuk kezelni az üzenetét is. Néha a hírnökben való hit helyettesíti magát az üzenet megértését. Az ókorban az üzenet értelmezése a hírnök függvényében történt. Például, 2Sám 18:27 versében ezt olvassuk: „Monda ismét az őrálló: az elsőnek olyan a futása, mint Akhímasznak, a Sádók fiának, és monda a király: jó ember az, és jó hírel jó”.

Érthető, hogy annak, aki üzenetet várt, nagyon fontos volt, hogy ki az üzenet hordozója. Nekünk, akik a harmadik évezredben élünk, ezt szintén meg kell fontolnunk. Eszembe jut néhány iránymutató kérdés, most, év elején.

Az imahét alatt kaptunk egy sor üzenetet, amelyek közvetlenül nekünk szóltak, igazságokat tárva fel rólunk, valamint bátorítást és megoldásokat nyújtva a jövőre nézve. Mit kezdtünk

velük? Ne vegyük figyelembe, hogy Isten szólt hozzánk? Megkaptuk az újévi ígéretet, de ki adta azt nekünk? Ha az univerzum Királya – aki nem ember, sem nem angyal – ígéretet tesz neked, elfelejtheted azt? Figyelmen kívül hagyhatod? Ha Ő azt mondja neked, hogy kenyered és vized el nem fogy, kell-e aggódnod és siránkoznod? Ha Ő, az élet Teremtője, megígérte a feltámadást, lehetsz-e olyan, mint azok, akiknek nincsen reményük?

Ha Ő a nagy küzdelemben való részvétellel hív minket, ki erősebb Nála, aki megakadályozhatna abban, hogy Neki engedelmeskedjünk? Ha Ő bennünket reménytelen emberekhez küld, kinek van nagyobb tekintélye, hogy megállítson ebben? Isten elhívásánál fontosabbak-e személyes problémáink? A menny Istene megtisztel, érdeklődik irántunk és nehéz problémáink iránt. Miért maradunk tétlen?

Arra hív, hogy foglalatosskadjunk az Ő dolgaiban, amelyeket könnyen megoldhatunk az Ő erejével és az Ő nevében, azért, hogy Ő foglalkozhasson a mi nehéz terheinkkel. Ha Ő kéri tőlünk ezt az engedelmességet, megtisztelve és szeretve bennünket, akkor hogyan tudnánk figyelmen kívül hagyni ezt? Ha Ő elküld *A nagy küzdelem* című könyvvel, hogy terjesszük szerete a világon, mint egy hangos kiáltást, akkor ki állíthatna meg minket ebben? Jézus előrelátta, hogy lesznek egyesek, akik a meghívás nyomán hallgatni fognak, Ő azonban kipótolja: ha ők hallgatnak, a kövek fognak beszélni. Milyen szomorú, ha helyettesíteni lehet téged egy kővel!

Ez az egyik lehetséges végkifejlet, azonban szeretném, hogy a valóság más legyen. Szeretném, ha a millennium alatt el tudnánk mesélni, ahogyan a nép és az egyház elindult Isten hívására, és megdicsőítette azt az igazságot, amit Ő minden egyes embernek ajándékoz, „Mert az Úr szája szólt” és elhívott bennünket. „Ha engedelemmel hallgatádatok, e föld javaival éltek ... mert az Úr szája szólt.” (Ésa 1:19-20) ■

Virgiliu Peicu a
CURIERUL ADVENTIST
főszerkesztője.

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Adventi Hangverseny Nyárádszeredán .....

Nyárádszeredán, 2011. december 18-án a zsúfolásig megtelt Művelődési Otthonban szervezték meg az Adventi Hangversenyt. A rendezvényt Vass Albert, „Az elfelejtett karácsony” című versével nyitották meg. Elsőként színpadra lépett a nyárádszeredai adventista Credo Fúvószenekar, Vasile Cazan, a marosvásárhelyi Állami Filharmónia igazgatójának vezényletével. A közönséget Händel, Crüger, Purcell és más zeneszerzők műveivel örvendeztették meg.

A marosmagyarói Advent Női Kamarakórus, Józsa Zoltán, nyárádszeredai lelkész vezényletével egyházi és adventhez fűződő műveket mutatott be.

Ferencz Örs irányításával következett a nyárádszeredai Deák Farkas Általános Iskola gyermekkórusa, amely

karácsonyi dalokat adott elő gitárkísérettel és gitárszólóval.

Végül, de nem utolsó sorban a szintén helybéli Bocskai István Dalkar énekelt, Ferencz Csaba vezényletével.

A közönség közreműködésével elhangzott a *Csendes éj* közismert adventi ének, záró műsorszámként pedig a *Csen-gő szól* című vidám dal.

Annak ellenére, hogy a modern ember inkább a könnyű műfajokat kedveli, a telt ház bizonyította, hogy még van igény a szépre és a jóra, és kisvárosunk lakói szívesen hallgatnak felemelő zenét.

Az estet néhány költemény, karácsonyi gondolat tette színesebbé Kiss

Tímea, Incze Judit, Gáspár Ildikó, Kuron Apollónia, valamint Kovács Ágnes előadásában.

*Madaras Vilma,
nyárádszeredai gyülekezet*

Krisztus nagykövete .....

Ez volt az országos Női Misszió Osztály találkozájának témája, amely Méhkertben zajlott 2011 szeptemberében, Raquel Arrais és Denise Hochstrasser, a Generál Konferencia és az Euro-Ázsiai Divízió képviselőinek részvételével. A mottó az új évre érvényes célt is megfogalmazta a nők számára.

Maga Jézus Krisztus, az univerzum Királya, hívott el minket, lányait, hogy fiai mellett országga nagykövetei legyünk, és a legfontosabb missziót bízta ránk (Mt 28:19-20).

Válaszd Őt élteted urává, minden reggel. Hívd meg a Szentlelket, hogy vegye át a vezetést az élet kis és nagy dolgaiban, és maradj állandó kapcso-

latban Vele. Ne feledd, hogy szólóvesz-sző vagy, amely nem élhet az életet adó nedv nélkül. Engedd, hogy táplálja lelkedet értékes szavával és beszélj vele titkos imában. Akkor mindenki látni fogja, hogy Krisztus nagykövete vagy.

*Teodora Goran, a Román Unió
Női Misszió Osztályának felelőse*

Öröm a Constanța megyei Poarta Albă börtönben .....

Szerdán, 2011. december 14-én lezajlott a Constanța megyei Poarta Albă börtönben az első keresztség, a Heted-

napi Adventista Egyház Munténiai Egyházterülete szervezésében.

A keresztségen hat szabadságvesztésre ítélt személy vett részt, akik a Szentírás tanulmányozása során kifejezték keresztségi szándékukat. A résztvevőkhöz intézett beszédében Ciprian Iorgulescu lelkész, a Humanitárius Börtönmisszió igazgatója, a Szentírás alapján Isten jelleméről beszélt, amely jóságában mutatkozik meg, és arról, hogy „lesznek az utolsók elsők, és az elsők utolsók, mert sokan vannak a hivatalosok, de kevesen a választottak” (Mt 20:16).

A másnapi találkozón elhangzottak a 2011-es év jelentései és 2012-es évre kitűzött új célok. A Poarta Albă börtön aligazgatója, Claudiu Cătălin Bejan kijelentette: „Mindnyájuknak köszönjük a 2011-es évi tevékenységet, a börtönben végzett munkát, a gyümölcsöző együttműködést, amelynek csak örülhetünk. Egy a célunk: segíteni az embereket, hogy többé ne hibázzanak és beilleszkedjenek a társadalomba”.

Forrás: ADVENTINFO

AMiCUS kongresszus és évforduló .....

2011. december 1–4 között, egyetemi hallgatók az egész országból összegyűltek az AMiCUS Egyesület megalakulásának 18. évfordulójára, egy országos kongresszus keretében. Az esemény Méhkertben (Brassó megye) zajlott le, mottója a következő volt: „Hatékony értékek – Hibás értékek”, ahol a csaknem 700 résztvevő szemináriumokon és különböző tevékenységeken vehetett részt.

Ezt megelőzte a romániai AMiCUS 14 fiókja képviselőinek találkozója, ahol megbeszélték a 2012-es célokat, és megválasztották a csapatot, amely országos

szinten irányítani fogja az AMiCUS tevékenységét.

Az esemény fő meghívottja John McVay volt, a Walla Walla Egyetem igazgatója az Egyesült Államokból, aki előadásában a Szentlélek fontosságát hangsúlyozta, a valódi értékek forrásaként.

A lelki pillanatokat a meghívottak hozzászólásai teremtették meg – a Román Unió képviselői – Teodor Huțanu, Eduard Călugăru, Daniel Chirileanu és Adrian Bocăneanu, akik a valódi értékeket hangsúlyozták: kedvesség, szerénység, becsületesség, bátorság, alázatosság és őszinteség.

Az esemény előadásait dr. Leonard Azamfirei, a Marosvásárhelyi Orvostudományi Egyetem dékánja, Attila Peli, a Spring Media Production alapítója és Ioan Cămpian-Tătar, az Unió titkára tartották. A témák a következők voltak: „Egzsztenciális krízisek – az adventista fiatalok problémái”, „Fiatalok a misszióban”, „Tíz lépés az ébredésért, reformért és misszióért”, „Orvostudomány, etika, vallás”. A minőségi zene szint adott a találkozásnak, és a meg erősített kapcsolatok új tervek hoztak létre.

*Alexandra Gorbănescu,
AMiCUS titkár*

■ VILÁGEGYHÁZ

A Magyar Alkotmánybíróság visszautasította a vallásügyi törvényt .....

A Magyar Alkotmánybíróság visszautasította a sokat vitatott vallásügyi törvényt, amely több magyarországi felekezet elismerésének visszavonását írta elő.

A törvénynek, amelynek 2012. január 1-jétől kellett volna érvénybe lépnie több mint 300 felekezet esetében, közöttük a Hetednap Adventista

Egyháznak is, megnehezítette a legális státus visszanyerésének folyamatát.

A törvény magyar parlament általi meghozása óta, 2011 júliusában, a Vallásszabadságért Nemzetközi Egyesület (IRLA) intézkedéseket hozott, hogy ne ültessék gyakorlatba. Decemberben az Adventista Egyház Vallásszabadság Osztályának két képviselője Washing-

tonban találkozott Szapáry Györggyel, Magyarország egyesült államokbeli nagykövetével.

„Ez egy nagy nap a magyar vallásszabadság részére”, mondta John Graz, az IRLA főtitkára. „Örülünk, hogy az Alkotmánybíróság ellenezte a törvényt”.

Bettina Krause/IRLA/ANN

Világszerte fokozódik a keresztényüldözés .....

Egy, a vallásszabadság kérdéskörét tárgyaló magas szintű moszkvai találkozón a résztvevők megígérték, hogy felhívják a nemzetközi közösség figyelmét a közép-keleti és afrikai üldözött vallási kisebbségek helyzetére. A konferencia szervezői szerint körülbelül 100 millió, főleg közép-keleti és Afrika bizonyos részein élő keresztény szenved az üldözések vagy az erőszakos vallási konfliktusok miatt.

A vallásszabadságról és a keresztények hátrányos megkülönböztetéséről tartott háromnapos nemzetközi kon-

ferencia november 30-án kezdődött, amelyen ortodox, protestáns, héber, katolikus és iszlám vezetők vettek részt. A főtéma az úgynevezett „keresztényfóbia” növekedése volt sok olyan országban, ahol a domináns vallás vagy ideológia jelentős szociális és politikai befolyást gyakorol.

Vaszilij Sztoljár, az Euro-Ázsiai Divízió Vallásszabadság Osztályának vezetője azt nyilatkozta, hogy a résztvevők elhatározták, többet tesznek majd az üldözött vallási kisebbségek helyzetének javításáért.

Tárgyalások folytak az úgynevezett „arab tavasz” vallási kisebbségek jogaira való hatásáról is.

„Arra kérjük a világ összes kormányát, hogy a nemzetközi szervekkel közösen minél inkább törekedjenek a vallásszabadság elismerésére és védelmének biztosítására azon országokban, ahol politikai átalakulások történtek”, mondta John Graz (IRLA).

Forrás: ADVENTINFO

Négy dél-amerikai lelkész Közép-Keleten .....

A Hetednapos Adventista Egyház Dél-Amerikai Divíziója novemberben megszavazta 4 misszionárius lelkész Közép-Keletre küldését. „E határozat által Dél-Amerikában megváltozott az irány”, mondta Homer Trecartin, a Közép-Keleti Kiterjesztett Unió elnöke. „Sok évig a világ minden részéről emberek kockáztatták életüket, hogy

segítsék a dél-amerikai népeket. Most rajtuk a sor, hogy ugyanezt tegyék a világ más részeiért”.

Magdiel Perez Schulz, a Dél-Amerikai Divízió titkára azt mondta, hogy 9 lelkész szeretne Közép-Keletre menni. Közülük csak négyet választanak majd ki. Mindegyiknek hűségese munkásnak kell lennie, rendelkeznie kell

adminisztratív tapasztalattal, jól kell ismernie az angol nyelvet és képesnek kell lennie dolgozni a világ különböző kulturális zónáiban.

Az elmúlt év őszén a Generál Konferencia az egyház újrászervezése mellett döntött ebben a zónában. Így jött létre a beiruti (Libanon) székhelyű Közép-Keleti Kiterjesztett Unió.

A tanítványság és misszió első kongresszusa Európában .....

Az Euro-Ázsiai Divízió Személyes Szolgálat Osztálya, ihletést merítve abból, ami a többi divíziónál javarészt megtörtént, első ízben szervez kongresszust Európában a tanítványság és misszió témakörében.

A kongresszuson részt vehetnek mindazok az egyháztagok, akik tenni akarnak a szolgálat és misszió érdekében.

Célok: a) közösségi, tapasztalati és bizonyágtévesztési alkalmak szervezése, csak egyháztagok részére; b) motivá-

ciós alkalmak biztosítása a résztvevőknek, hogy bekapcsolódjanak a tanítványság, a misszió és a mennyország evangéliumáért való szolgálat megszervezésébe; c) a fejlődés lehetőségének és egy céltudatos európai misszió megteremtésére; d) egyház minden szintjén elősegíteni az evangéliumterjesztés kihívásainak megértését.

Meghívottak: beszédet tartanak a Generál Konferencia, a Divízió meghívottjai, de főleg olyan tagok fognak

felszólalni, akik szeretnék lelkesen megélni és másokkal is megosztani a tanítványságot.

Helyszín: A kongresszus az olaszországi Piemontban, a valdensok völgyében fog lezajlani.

Dátum: augusztus 30 – szeptember 2, 14.00 óra

Paolo Benini, az Euro-Afrikai Divízió Személyes Szolgálat Osztályának vezetője

■ A 2012-ES ÉV ESEMÉNYNAPTÁRA*

Dátum	Esemény	Helyszín	Megbízott / meghívott
Február 4–11.	Evangelizációs kampány	Alexandria	Gabriel Maurer, Euro-Afrikai Divízió, titkár
Március 3–6.	Vallásolimpia	Méhkert	Unió
Március 15–18.	Látogatás	Moldvai Egyházterület	Robert Lemon, Generál Konferencia, pénztáros
Március 23–25.	Látogatás	Olténiai Egyházterület	Jan Paulsen, a Hetednapos Adventista Egyház volt elnöke
Május 8–12.	Missziókongresszus	Méhkert	Gary Krause, Generál Konferencia, az Adventist Mission igazgatója
Június 8–9.	Látogatás	Bukarest	Ted Wilson, a Hetednapos Adventista Egyház elnöke
Augusztus 22–26.	Fiatalkongresszusa	Iași	Unió
Szeptember 2–6.	Bibliai konferencia	Cernica	Bibliai Kutatóintézet (BRI)
Október 21–27.	Tanácskozás a keresztény sáfárságról	Méhkert	Erika Puni, Keresztény Sáfárság Osztály, igazgató, Generál Konferencia

* Egyes információk, amelyeket itt bemutatunk, időközben változhatnak.

■ NYUGVÓRA TÉRT

Ioan Ciucă

Ebben a cikkünkben részletesebben szólunk Ioan Ciucă testvérünkről, az adatokat Dumitru Popa testvér bocsátotta rendelkezésünkre.

Ioan Ciucă lelkész Ioana és Alexandru Ciucă családjában született az Olt megyei Curtișoaran, 78 évvel ezelőtt 1933. június 14-én.

1948 év szeptemberében Ciucă testvér keresztség által szövetséget kötött Megváltójával, megvallva hitét és vágyát, hogy Istent akarja szolgálni. Ennek a hivatásnak a beteljesítése érdekében beiratkozott a Hetednapi Adventista Egyház Teológiai Szemináriumára, ahol felkészült élete nagy munkájára.

Az evangélium szolgálataiba 1957. május 1-jén lépett, a Duna Egyházterületnél, Galați-on. 1959. október 4-én Ioan Ciucă lelkész életében egy különleges esemény történt, amikor házasságot kötött Lucia Mohorával. Együtt kellemes otthont alapítottak, amelyet Isten megáldott két csemetével, Pușelia és Cristi nevű gyermekeikkel.

Ciucă testvér 1962-ben a Moldvai Egyházterülethez került. Ugyanebben az évben felszentelték az Adventista Egyház lelkészének. 1972-ben áthelyezték a Munténiai Egyházterülethez, ahol lelkesen dolgozott, mindig kész volt a teher- és áldozatvállalásra.

1975. november 15-én megválasztották a Bukaresti Egyházterület tanácsosának. 1980-ban titkárnak választották, majd ugyanazon év novemberében kinevezték a konferencia elnökévé és az Unió tagjává.

1989. novemberében Ioan Ciucă testvért megválasztották az Unió tanácsosának; ezt a hivatalt 1991-ig töltötte be. Majd öt éven keresztül

lelkészként dolgozott a Munténiai Egyházterületnél.

1996-tól 1998-ig az egyház Nyugdíj- és Segélyezési Osztályának igazgatója volt. 1998-ban, 65 évesen nyugdíjba vonult, de továbbra is tevékeny maradt az egyházi életben, míg egészsége ezt lehetővé tette.

Az utóbbi időszakban Ioan Ciucă testvér egészségi állapota fokozatosan romlani kezdett, 2011. szeptember 26-án pedig eltávozott az élők közül.

Abban a reményességben halt meg, hogy „az én Megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll. És miután ezt a bőromet megrágnák, testem nélkül látom meg az Istent” (Jób 19:25-26).

Ion Zăbavă

Az evangélium egy másik szolgája is elaludt, a feltámadás reményében. Ion Zăbavă testvér 1925. november 4-én született Văleni helységben, Dâmbovița megyében.

Megismerve Isten szavát, Zăbavă testvér szövetséget

köt Istennel. A katonai szolgálat teljesítése után, 1954-ben, Zăbavă testvér az Unió revizora lesz.

Ugyanabban az évben háasságot köt Vioricával, és családjukat Isten megáldja egy fiúval, Beniaminnal.

A Munténiai Egyházterület lelkészeként szolgált a ploșca-i, sperișten-i, Cocorăști-Colț-i és negoiești-i kerületekben.

1989-ig, nyugdíjba vonulásáig szorgalmasan és odaadóan dolgozott. Idős évei

ben is az egyház rendelkezésére állt, egészségi állapotának függvényében.

2011. május 24-én lehunyt szemét a feltámadás és a kedveseivel való újralátkozás reményében.

Maria Stan

Maria Stan 1930. december 20-án született Săpânța községben, Maramaros megyében, Măniilă Grigore és Todosia családjában. Adventista nevelésben részesült. Már fiatal korában kitűnt szerénységével, szelidségével és szorgalmával.

16 éves korában szövetséget köt Istennel keresztség által. Három év után házasságra lép Teodor Stan lelkésszel, megosztva vele az élet örömeit és bánatát 62 éven át. Isten négy gyermekkel áldotta meg őket: Ana, Nelu, Mimi és Lenuța. Hívő keresztény,

szerető feleség, gondoskodó anyja és jó háziasszony volt.

„Stan anyuka”, ahogy nevezték, hosszú szenvedés után hunyt el, 2011. június 14-én. Hátrahagyta azonban a hitet, miszerint a feltámadás napján visszakapjuk őt az örök lét számára.

A nagy küzdelem téged is érint!

Hogy a jó oldalán maradj,
a jót kell választanod.
De ahhoz, hogy a gonoszt
pártold, elég, ha sehogyan
nem döntesz.

Anna romániai királynőt nézve, elcsodálkoztam méltóságteljes magatartásán és az elegancián, ami sugárzott belőle. Élete Mihály király mellett tele volt drámai eseményekkel, amelyek megragadták érdeklődésemet.

Egész történetükből egy részlet különösen megfogott. Az idők során, mondta a királynő, attól függetlenül, hogy Svájcban, Angliában vagy Romániában éltek, a királyi családot szellemek látogatták. Ezek lényegében holtak ártalmatlan lelkei voltak, olyan halottaké, akik beteljesületlenül távoztak el az életből. Például, angliai tartózkodásuk idején a hercegi család egy elhunyt nemes udvarházában lakott, akinek szelleme gyakran meglátogatta őket. A szellem a gyermekek szobáját kedvelte, és ebből arra következtettek, hogy ennek az embernek a meg nem valósult álma a gyermekekhez fűződött.

Az emberek kötelessége, mondta Anna királynő, hogy segítsenek ezeknek a boldogtalan szellemeknek békére találni. Ezért, amikor egy szellem meglátogatta őket, papot hívtak, aki misét mondott a halottért. Így a szellem felszabadult a teher alól, és többé nem jött.

Nem vártam volna, hogy egy ilyen téma ennyire szorosan fűződjön egy királyi család életéhez. Nem számítottam rá, hogy a tudományos felfedezések és újítások századában egy királyi család szellemekről beszéljen.

Tudományos csomagolás

Az egyszerű embertől a híres személyiségekig, az emberiség mindig fenntartott magának egy ablakot, amelyen keresztül kommunikált az okkult világgal. Még a totalitárius rezsim militáns ateista doktrínája sem tudta kiküszöbölni az ilyen megnyilvánulásokat. Ellenkezőleg, léteznek bizonyítékok arra nézve, hogy az em-

berek bizonyos esetekben még az ateista rezsim alatt is médiumokhoz vagy paranormális mód-szerekhez folyamodtak.

Az emberiségnek tehát van egy hivatalos élete, amelyet a technikai vívmányok és újítások táplálnak, mindezek mellett pedig van egy rejtett élete is, amely nem fejezhető ki számításokban vagy formulákban.

Amikor része egy programnak vagy egy bizonyos képet akar magáról tükrözni, az ember tudományosnak, racionálisnak és előrelátónak láttatja magát. De amikor egyedül marad, a közösség burka nélkül, mindenféle irracionális alkuba belemegy. Lehet, hogy az ideológiák vagy a diskurzusok mentesek a természetfeletti érzelmektől. De az egyedül maradt ember saját intimitásában nagyon sebezhető a tudomány által nem bizonyított sokféle kihívás előtt.

A Biblia már régóta állítja, hogy az emberek a végeidőkben felajánlják lelküket bizonyos szellemi erőknél. „Mert ördögi lelkek azok, akik jeleket tesznek, akik elmennek az egész világnak királyaihoz, hogy egybegyűjtsék azokat a mindenható Isten ama nagy napjának viadalára” (Jel 16:14). Elegendő jel van arra nézve, hogy az emberek készen állnak kommunikálni velük.

Ki gondolta volna ezt egy évszázaddal ezelőtt? A racionalizmus zászlaja alatt és a technológia fejlődésétől felbuzdulva az emberek reménykedni kezdtek egy tökéletes társadalomban, itt, a jelenvaló körülmények között. Sokan úgy hitték, hogy a nevelés, tudomány és szociális igazság által létrejöhet az ember örök királysága. Azonban a XX. század eseményei, a két világháborúval együtt, gyorsan elfűjték a földi jólét humanista szeleit. Az emberiségen általános peszsimizmus lett úrrá.

Ezen körülmények között az emberek egyre inkább másfelé fordulnak reményért, a legkerelettebb megoldás pedig a vallás és csodák egyvelege. Emiatt terjedt el ennyire a karizmatikus mozgalom. Ez túllép a felekezeti határokon és könnyedén simul mindenféle doktrínához.

A nagy küzdelem – valóság már a kezdetektől fogva

Az embernek régi hajlama, hogy kapcsolatba lépjen a szellemekkel. Akkor kezdődött, amikor szüleinket elámitotta egy beszélő kígyó.

A konfliktus már régóta tart. Egy magasrangú angyal indította el, aki szerint képességeit nem értékelte eléggé a vezetőség. Sikerült maga köré gyűjtenie más mennyei lényeket is, akiknek megnyitotta szemeit Isten „visszaéléseinek” meglátására. A mennyei törvény védőhatárait az önmegvalósítás sorompóinak értelmezte, és a szabad választás jogát saját maga elpusztítására használta fel.

A menny azonban nem adott otthont az ilyen megnyilvánulásoknak. Miután kiprovokálta mennyből való kiűzetését, a fellázadt angyal a galaxisok között vándorolt, keresve egy sarkot az univerzumban, ahol gyakorlatba ültetheti gondolatait. Ezt a lehetőséget a kék bolygón találta meg. Ádám és Éva „jóindulata” révén, a föld a bukott angyal fő hadiszállása, illetve az Isten és Sátán közötti műveletek hadszíntere lett.

Azóta sok könny kifolyt a földön. Még Isten Fia is eljött, hogy vérkönnyeket hullasson. Isten megengedte, hogy Fia a bűn miatt meghaljon, így kihangsúlyozta a bűn romboló természetét és véglegesen legyőzte a lázadót és démonjait.

A vég várásában

Miközben az ítélet végrehajtására vár, az ördög a napjait számlálja. Kevés ideje van már, éppen ezért minden percet hatékonyan ki akar használni. Ahogyan közeledünk a véghez, nő tevékenységének intenzitása (Jel 12:12). Ezt nem nehéz észrevenni.

A Szentírás szerint (Jel 13) az a célja, hogy minél több embert a lázadók oldalára állítson. Ezért a legnagyobb vallási mutatóványt készíti elő. Sok fényt és színt fog felhasználni. A bemutatott csodák és mágia előtt csődöt mond az emberek többségének józan ítélőképessége. És ha egyesek, a „művészi érzéktől megfosztva”, nem kóstonak bele ilyen mutatóványokba, őket elősegíti abban, hogy fenyegetések és tiltások révén lépjenek be a megcsaltak táborába. A sötétség bélyege nem válogat, számára mindegy, hogy a homlokra vagy a kézre kerül.

A tudomány ámitása az, hogy nem a várt irány felé tart. Az ideológiák csődje és a kapitalista jólét kudarca űrt hoztak létre, amelyet az emberek új reményekkel szeretnének betölteni. Ezért készíti elő az ördög azt a mágikus-misztikus mutatóványt. Lelkei ezért dolgoznak, a külön-

böző szociális és intellektuális kategóriájú emberek pedig egyre nyitottabbak és egyre jobban hozzásimulnak az ilyen fajta elvárásokhoz.

Az Úr hadserege

Mi történik ez időben Krisztus egyházával? Az egyház azért jött létre, hogy képviselje a jó elveket a sötétség erőivel való konfliktusban. A végidőben az egyháznak az a megkülönböztetett szerep jut, hogy figyelmeztesse az embereket a nagy csalásra. A három prófétikus üzenet Jelenések 14. fejezetében Isten válasza, amit az egyházon keresztül ad Sátán támadásaira. Ezek az üzenetek a valódi hit azonosító kódját tartalmazzák, és leleplezik az ördögi összeesküvést.

Mit tesz Krisztus egyháza ma? Ha az ördög – tudván, hogy nincs sok ideje hátra – fokozza tevékenységét, Krisztus katonái mintha vakációra készülnének. Mind jobban és jobban jellemző ránk a szemléltői magatartás. És a szemléltő nem hitet keres, hanem látványt. Ő nem avatkozik bele a dolgokba. Fizet (tizedet) és néz. A gyülekezeti életben való részvételnek, a prédikációhallgatásnak, stb. nem a megváltozás a célja, hanem a lelkiismeret elzsibbasztása. Miután így eleget tett vallási gyakorlata kvótájának, az adventista keresztény nyugodtan folytathatja laodiceai életét.

Ezt a fajta hitet egy bizonyos felfogás jellemzi. A laodiceai keresztény úgy hiszi, hogy „itt van az igazság”. De számára ennek semmi értéke nincs, hanem csak refrén, amit tehetetlenségében mond. Nem fedezte fel az igazság fontosságát, de valamiképpen azok közé került, akik ezt hirdetik. És ő is ezt hirdeti. A laodiceai adventista nem örül önazonossága üzenetének és nem szenved sorsa miatt. Olyan, mint a gyermek, aki mindent megkap

szüleitől, és nem értékelt semmit, mert nem járul hozzá a jövedelemszerzéshez.

Azt mondjuk, hogy „itt az igazság”, de ha ez csupán mámoros intellektuális tény marad, semmilyen erőt nem fog biztosítani a nagy hitet hajtó mágikus támadásakor. Ha nem élted át a mennyei üzenet felfedezésének örömét, és ha nem azonosulsz ezzel nap mint nap, akkor az adventista létformának nincs semmi hatása belső világodra. Isten pecsétje nem olyan, mint a fenékvad bélyege. Csak a homlokra kerülhet fel.

A nagy küzdelem nem választás kérdése

A jó és rossz közötti konfliktusban nincs semleges pozíció. A nagy küzdelem mindannyiunkat érint, akár részt veszünk benne, akár sem. Aki nem választ, valójában az is választ. Aki nem avatkozik bele, valójában az is beleavatkozik. Döntened kell, hogy Isten oldalára állsz. Ahhoz, hogy a gonosz oldalán indulj, elég, ha sehogyan nem döntesz. Az ördögnek elég, ha ráteheti jelét a kezedre.

Január 21-én kerül sor *A nagy küzdelem* című könyv terjesztési projektjének a megnyitójára. A kínálat árban és minőségben egyaránt különleges. A szövegekről felhívások hangzanak majd el. Egy újabb alkalom lesz számunkra kikerülni a lelki tespedtségéből.

Megoldhatod ezt csupán úgy, mint egy formális dolgot. Felbuzdulva a létrejött hangulattól, könyveket fogsz vásárolni, amelyeket majd odaadsz pár ismeretlen „ismerősödnek”, és ... ezzel kész. A laodiceai keresztény elégedetten fellélegzik, hogy teljesítette a normát.

De amint láttuk, a nagy küzdelem nem csak egy könyv. Ez valóság, amit nem élhetsz meg csak szakaszokban. Minden nap, akarva akaratlanul, harcosok vagyunk ebben a nagy küzdelemben. Nem dönthetjük el, hogy részt veszünk-e benne vagy sem, de dönthetünk arról, hogy kinek az oldalán harcolunk.

Imádkozz az Úrhoz, hogy segítsen megértened ezt az eseményt. Vegyél részt, de nem csak anyagi szinten, hanem a szíveddel is. Ajándékozd másoknak *A nagy küzdelem* című könyvet, és add át üzenetét életed által minden nap.

A kié vagyok?

Ez a tapasztalat Ioan Baston lelkész testvérhez fűződik. 1953-ban, Bârladon egy testvérnőnek vitt úrvacsorát, aki nem tudott gyülekezetbe járni. Amikor megérkezett hozzá, ez a testvérnő készletét érzett erőteljes lelkiismeret-furdalásáról beszélni.

- Megbocsát nekem Isten, lelkész testvér?
- Isten minden bűnünket megbocsátja, ha megtérünk, válaszolta Baston testvér.
- Nekem nem bocsáthat meg, siránkozott a testvérnő.
- Miért, testvérnő? Mit tettél?
- Körülbelül tíz éve, Antonescu és a légionáriusok idejében, minket bârladi adventistákat a bíróságra vittek. Megkértek, hogy mondjunk le hitünkről, mert ha nem, elítélnék. Megfenyegettek, sértegettek, kigúnyoltak. De mi határozottan kitartottunk álláspontunk mellett.

Amikor látták, hogy nem tudnak meggyőzni minket, kivettek és kezdtek sorra kikérdezni bennünket. Én voltam az utolsó. Elém is ugyanazt az alternatívát helyezték: mondjak le a hitemről vagy elítélnék. Nem hátráltam. De ők azt mondták, hogy én vagyok az egyetlen, aki ilyen ostobán macacskodom. Mindenki más lemondott a hitéről, mondták ők. Erre elveszítettem bátorságomat, és aláírtam, hogy lemondok hitemről.

Majd mindnyájunkat egybegyűjtöttek. Amikor kihirdették az ítéletet, megtudtam az igazságot: csak én mondtam le, és szabadultam meg, a többi testvért visszatartották. Amikor láttam, hogy becsaptak, megdöntöttem magam, és testvéreimmel akartam maradni. De a rendőrök nem engedték meg. Miközben próbáltam a többiekhez csatlakozni, az egyik rendőr olyasmit mondott, ami ma is gyötör: „Nem maradhatsz velük, **most már közénk tartozol!**”

Ezek a szavak ma is égetnek belülről. Hogyan tartozhatom az ellenséghez, amikor Isten népével együtt énekeltem, imádkoztam és tanulmányoztam?

A lelkész testvér bátorította a testvérnőt mondván, hogy ha megbánta, ami történt, Isten megbocsátja neki ezt a gyenge pillanatot.

Itt az ideje feltennem a kérdést: „Én kihez tartozom?” ■

Iosif Diaconu a
CURIERUL ADVENTIST
folyóirat szerkesztője.

A cälärași-i gyülekezet

A hetednapi adventista gyülekezet születése Cälärași-on, amely ma körülbelül 120 tagot számlál, 1920–1923-ig vezethető vissza az idő fonalán, amikor már létezett egy szervezett csoport, amit Pavel Olteanu lelkész vezetett. 1941–1944 között, amikor az Adventista Egyházat törvényen kívül helyezték, megszűnik az adventista jelenlét Cälärași vidékén. 1944-ben Ștefan Nicolae testvér családjával együtt visszatér Moldvából. Az ő missziós tevékenysége nyomán 1946–1947 között alakult meg Cälärași-on az első adventista csoport. Ez a csoport folyamatosan nőtt és 1949-ben gyülekezeti engedélyt kapott. A következő évben helyiséget bérelnek, ahol megalakult az első cälärași-i adventista gyülekezet.

1955-ben Schor testvérnő az egyháznak adományozza házát, és a hívők 50 éven keresztül itt imádkozták Urukát. Ez idő alatt növekszik a cälärași-i adventista taglétszám. Így 1995 végén a gyülekezet 111 tagot számlált. A hívők létszámának növekedésével szükségessé vált egy új

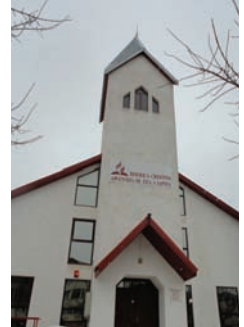
épület. Isten kegyelmi munkája révén és a tagok részvétele által 2005-ben felavatták a Prelungirea București utca, 129. szám alatti új imaházat.

Ma a cälärași-i gyülekezethez további kisebb csoportok is tartoznak Ciocănești és Dragalina helységekben. Ez a gyülekezet érzékeny a lakosság szükségleteire, aktívan részt vesz szociális és nevelési projektekben. Akit érdekelnek gyülekezetünk tevékenységei, megtekintheti a következő weboldalon: www.calarasi.adventist.ro.

Az útra emlékezve, amelyen Isten eddig vezérelte, a cälärași-i adventista gyülekezet Isten kegyelme által néhány projekt megvalósítását tűzte maga elé, többek között egy akkreditált óvoda létesítését és egy Sola Scriptura központ nyitását. Ezt a missziómunkát egy imaház építése egészíti ki.

Az Úr Jézus kegyelme legyen mindnyájunkkal!

Dragoș Brașoveanu, lelkész

Görögország

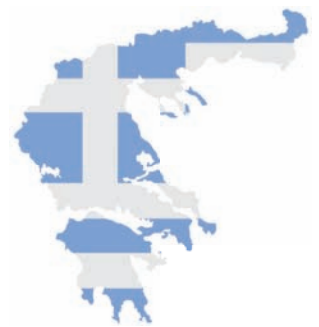
A Balkán-félsziget déli részén található Görög Köztársaságot a közvélemény az európai civilizáció és a demokrácia szülőhelyének tartja. Alapterülete közel 132.000 km², lakossága pedig alig haladja meg a 11 milliót. Domborzata nagyrészt hegyvidékből áll és 13.767 km hosszú tengerpartja van. Sok szigete közül 227 lakott. Az ókori Görögország az olimpiai játékok, a filozófia, a matematika és a politika, valamint a történetírás és a színház bölcsője. Pál apostol hirdette ezen a vidéken az evangéliumot és a térségben máig erőteljes keresztény hagyomány él. A lakosság 97%-a vallja magát ortodox kereszténynek.

Bertola volt az első adventista, aki ezen a tájakon járt, prédikálva az evangéliumot, még 1879-ben, aztán H. A. Henderson, egy ógörög nyelvtanár, 1899-ben, akit 1907-ben a kollegája, W. E. Howell követett. Erőfeszítései eredménytelennek tűnnek, nem tudunk róla, hogy szolgálatuk nyomán bárki elfogadta volna az advent üzenetet. Úgy vélik, hogy a mai Görögország területén elsőként George Brakas tért meg, aki egy konstantinápolyi kis hívő csoporttól hallott

a szombatról és Krisztus második eljövételének igazságáról. A Görögország és Törökország közötti konfliktusok elősegítették az itt végzett munkát, mivel 1921-ben a törökországi közösség 12 tagja ide menekült. Az első athéni adventista gyülekezetet csak 1927-ben szervezték meg, 15 taggal, és az első vallásfelekezeti iskola 1972-ben nyitotta meg kapuit. Bár a fejlődés lassúnak bizonyult és nagyon sok volt az akadály, a hívők kis csoportja hűségesen kitartott küldetése mellett, mindig új eszközöket keresve, hogy az evangéliumot megossza az emberekkel.

A hivatalos adatok szerint napjainkban Görögország területén 511 adventista él, 9 gyülekezetben és 10 csoportban. Négy lelkész és két bibliamunkás dolgozik itt és az egyetlen működő adventista intézmény a kiadó. Az országot súlyosan érintő pénzügyi válság ellenére az egészségügyi szemináriumok, a rádió- és tévéadások (bérelt adásidőben), valamint a krisztusvárók naponkénti élete révén az advent üzenet ma is terjed.

Adrian Neagu, lelkész

Az információs háború

A lelki küzdelemben a helyes információ az életnél is többet jelent. Örök életet jelent.

Évvezredek során az információ a közlekedési eszközökkel jutott egyik helyről a másikra. A Médo-Perzsa birodalom idején a határozatokat tartalmazó leveleket futárokkal küldték a tartományokba, lovakon és szamarakon (Esz 3:13, 8:14). A gyorsabb közlekedési eszközök feltalálásával az információ is egyre nagyobb sebességgel terjedt. Ma az információ fénysebességgel jut egyik helyről a másikra, kábeleken vagy az éteren keresztül.

Ezek a változások a harci stratégiák teljes módosulásához vezettek. Bolygónkon az utóbbi idők háborúi bebizonyították, hogy az információnak még a fegyverek erejénél is nagyobb hatalma van.

Ugyanez játszódik le a nagy küzdelem terén is, amelyben az emberiség érintett. Az információ ebben a harcban is kulcsszerepet tölt be.

A tájékozatlanság

Aláaknázott harcmezőre lépni, mit sem sejtve és a veszélyes pontokat feltüntető térkép nélkül, nagy kockázattal jár. És mégis ebbe a helyzetbe kerül mindenki, aki e világra születik.

Sokan még csak nem is hallottak a nagy küzdelemről. Ők veszélyes helyeken járnak életünk során, és áldozatai lesznek olyan láthatatlan erőknél, amelyekről a Biblia így beszél: „Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, az élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak” (Ef 6:12).

A sötétség lelkeinek fejedelme, Sátán számára nagyon fontos, hogy ne ismerjék fel. Sátán tudja, hogy amikor leleplezik őt és gonosz terveit, az emberek többé nem fogják követni és nem engedelmkednek neki. Ezért, az évszázadok során Sátán és láthatatlan lelkekből álló hadserege minden tőlük telhetőt megtettek, hogy a világ távol kerüljön azoktól az információs forrásoktól, amelyek leleplezik létezésüket.

Az ókori és modern ateizmus egyike azon módszereknek, amelyek által Sátán megpróbálta elrejtetni kilétét. Az ateizmus tagadja a természetfeletti létezését, Isten tetteit, valamint az ördög tetteit is, mindezeket természetes, ok-okozati viszonyok alapján magyarázza.

Egy másik módszer, melynek segítségével Sátán elrejteti kilétét és melyet sikerrel alkalmaz, a saját személyéről alkotott mítoszok. A gyermekeket már korai éveiktől sárkányokról és tündérekéről szóló mesékkel bombázzák, amelyek a nagy küzdelem témájának utánezai. Amikor felnőnek, ugyanez a téma ismétlődik a tudományos-fantasztikus filmekben, még az elnevezés is azonos: Csillagok háborúja. Így készítik elő a teret, hogy az emberek visszautasítsák a Biblia által bemutatott valóságot, arra készítve őket, hogy Isten Igéjét is a fantázia szüleményének tartásák.

Informálás a történelemben

Isten már a kezdetektől tájékoztatta az embereket egy nagy harc létezéséről az univerzumban (Jel 12:7). Az édenkerti tiltás Ádám és Éva részére, miszerint nem ehettek a jó és gonosz tudásának fájáról, része volt ennek a közlési tervnek, aminek az volt a célja, hogy megvédje őket a gonosztól.

A bűnbeesés után a jó és rossz közti ellentét mindenütt jelenvalóvá lett földünkön. Mind a növényi, mind az állatvilágban az emberek felismerhették a bölcs Teremtő jelenlétét, de az ellenség munkáját is, aki elhinti a gonoszság magvait. (Mt 13:27-28). Az emberek közti kapcsolatokban tetten érhetjük a szerető Atya gondoskodását, ugyanakkor az emberek ellensége gyűlöletét is (Ésa 49:15).

Mivel a természetbeli jó és rossz keveredése zavaros üzenetet közvetít a nagy küzdelemből, Isten egyértelmű tájékoztatást nyújtott a konfliktusban álló erőkről, a prófétákon keresztül (2Kir 6:11-12). A próféták írásai, amelyek az évek során létrehozták a Biblia gyűjteményét, a legfontosabb módszer, amely által Isten figyelmeztette az emberiséget a lelki természetű kozmikus konfliktusról. Ugyanakkor ezek magukba foglalják az Úr Jézus figyelmeztetéseit a lelki háborúról és arról az ellenségről, akivel szembe kell néznünk (Jn 14:29-31). A Biblia központi témája elejétől a végéig Krisztus és az Ő angyalainak küzdelme Sátánnal és angyalaival.

A félretájékoztatás

Az idők során Sátán módosította és egyre változatosabbá tette az emberek elleni harc módszereit. Sátán, miután több ezer évig korlátozni próbálta az emberek hozzáférést az elsődleges információhoz, látva, hogy ezt nem tudja véghezvinni, taktikát váltott. Ma, amikor a Biblia, amely leleplezi őt és terveit, mindenki számára hozzáférhető, jelen lévén az interneten, mobilon, bármely könyvesboltban, bármely nyelven, írott vagy beszélt formában, Sátán arra összpontosította erőit, hogy átértelmezze azt, remélve, hogy így távol tartja az embereket az igazságtól (2Pt 3:16).

Az ördög tevékenységének lényege a hazugság. Az Úr Jézus azt mondja róla, hogy „hazug és hazugság atyja” (Jn 8:44). Azért, hogy elérje célját, Sátán a végidőben legkifinomultabb hazugságait fogja terjeszteni. Azonban a Biblia Sátán minden hamisítványát leleplezi. Csak annyit kell tennünk, hogy a Szentírást imával olvassuk és nyitott szemmel járjunk.

Álcázás. Sátán folyamatosan álruhát ölt magára, és másnak adja ki magát. Az Édenben, amikor megrontotta az első emberpárt, egy szárnyas kígyó képében jelent meg nekik (1Móz 3:1). Az ókori Egyiptomban a bálványok álarcá mögül fejtette ki erejét, a varázslókon keresztül (2Móz 7:22, 5Móz 32:17). Saulnak, Izrael hitehagyott királyának Sátán az elhunyt Sámuel próféta ábrázatában jelent meg (1Sám 28:13-14). Máskülönb ez az álcázási módszer, hogy holtak azonosságát veszi fel, a legelterjedtebb és minden népnél megtalálható (1Kor 10:20).

Sátán álságának csúcspontja, a megtévesztő csalás, amit a végidőkben fog alkalmazni, az Úr Jézus azonosságának utánzása lesz (2Kor 11:14). A Bibliában használt *Antikrisztus* fogalom görög jelentése *Krisztus helyett* (1Jn 4:3). A világgosság angyalának ragyogó képét öltve magára, Sátán másvalakinek adja ki magát, imádatot követel magának, ahogyan az Úr Jézust is megkísértette a pusztában (Mt 4:8-9).

A tömegek becsapása. Sátán általános stratégiájának egy másik jellegzetessége a tömegek manipulálása. Ámító manőverének megvalósítására az ördög létrehozta földi szövetségeseinek csoportját, amely magába foglal hamis apostolokat, álnok ügynököket, akik Krisztus apostolának és az igazság szolgálójának vallják magukat (1Kor 11:13,15), valamint a föld királyait (Jel 16:14, Zsolt 2:2). E hármasszövetség munkájának eredményét a Biblia így fogalmazza meg: „elheti a földnek lakosait” (Jel 13:14, 20:7-8).

A végső tájékoztatás

Isten hatékony módszerekhez folyamodott Sátán végidei nagy félrevezetésének és manipulálásának megghiúsítására. Ugyanerre a prófétikus időre vonatkozóan János próféta kijelenti, hogy „láték más angyalt az ég közepén repülni, akinél vala az örökkévaló evangélium, hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliumot, és minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek, ezt mondván nagy szóval: Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének órája, és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait.” (Jel 14:6-7)

A nagy küzdelem a végéhez közeledik. Hogy ne légy a csalás áldozata, imádkozz Istenhez és olvasd a Bibliát. Tájékozódj az eredeti, biztos forrásból! ■

„...vannak némely nehezen érthető dolgok, amiket a tudatlanok és állhatatlanok elcsúrnak-csavarnak, mint egyéb írásokat is, a maguk vesztére.” (2Pt 3:16)

Cîrnu Florian, lelkész, Râmnicu Vâlcea

1Móz 3: harcosok a jó és gonosz közötti

– Egy kép a kezdetekről –

Mind az Ó-, mind az Újtestamentum lapja-in találunk utalásokat a jó és gonosz közötti harcra, kozmikus és személyes szinten. A Biblia első könyve, 1Móz 3. fejezete tartalmazza a nagy erkölcsi küzdelem elemeit, amelyek által világosabban megértjük a bibliai történelmet.

Harcosok Mózes 1. könyvében

A harc témája Mózes első könyvében burkoltan jelenik meg: a 3. fejezet történései beárnyékolják az 1. és 2. fejezetekben tapasztalt derűt.

1Móz 3. fejezetének 1. verse nem kifejezetten Sátánra utal.¹ Az itt előforduló szó egyszerűen egy kígyóra vonatkozik², és elsősorban a kígyó eredetéről olvasunk. 1Móz 1-ben az állatvilág osztályozása (négy lábúak, halak, madarak és „csúszómászók”) a három élőhely szerint történik: föld (1Móz 1:2,9-10), víz (1Móz 1:2,6-7,9-10) és levegő (1Móz 1:6-8). A négy élőlény-kategórián belül a kígyó a négy lábúakhoz tartozik (1Móz 3:1,14)³, a teremtés azon részeként, amit az Úr „igen jónak” nevezett (1Móz 1:31).

Másodsorban, a kígyó természetére a *ravas*z (*ārûm*) szó mutat rá, amely Péld 13:16-ban olyan erényként jelenik meg, amelyet művelni kell (*eszesség*), de amelyet ha rosszul használunk, csalárdsággá válik (Jób 5:12).

Harmadsorban, a kígyó leírásával egy új elem is megjelenik, amely megkülönbözteti a kígyót a többi állattól: a beszéd képessége. A harmadik fejezetig csak Istenről és az emberről olvastuk, hogy beszéltek.⁴ Ez a tulajdonság, ami a személyiséggel rendelkező lények sajátossága, a kígyó jellemzőjévé válik. A kígyó csak kétszer beszél, de ez elég ahhoz, hogy megrontsa az emberi lények és a Teremtő közti kapcsolatot. A

kígyó ravaszságához hozzáadódik a beszéd képessége, amivel kifejezi Isten iránti ellenszenvét. Ez megerősíti azt a gyanút, hogy a kígyó valaki mást képvisel, akinek tulajdonságai azonosak az érvelő tulajdonságaival.

A kígyó stratégiája: az érvelés

Úgy tűnik, hogy a kígyó megjelenése másodlagos az érveléséhez képest, amely egy fennhézó hazugsággal kezdődik. A bevezető kérdés után a kígyó szándékosan eltorzítja Isten parancsát (1Móz 3:1), miközben egyenesen cáfolja az isteni tiltást (1Móz 3:4-5). A beszélgetés középpontjában a jó és a gonosz megismerése áll, amelyeket térben a kert közepén levő jó és gonosz tudásának fája képvisel (1Móz 2:9). Először jelenik meg az elbeszélés során a *ra'* (*gonosz*) szó, eddig a *jó* (*tób*) szó volt domináns. Mindaz, amit Isten alkotott, jó volt. A *jó* szó jelenléte a *gonosz* szó mellett, kapcsolatot teremt a teremtés, illetve a jó és gonosz tudásának fája között.

Isten teremtési módszere a különválasztás:⁵ Isten elválasztja a világosságot a sötétségtől (1Móz 1:4), a vizeket (1Móz 1:6,7), a szárazföldet a víztől (1Móz 1:9), az Éden kertjét a föld többi részétől (1Móz 2:8). Isten „kiválasztja” Évát Ádamból (1Móz 2:23) és elkülöníti a szombatot a hét többi napjától (1Móz 2:9).⁶ Isten határokat állít, ami azt mutatja, hogy a fa mögött a Teremtő teológiai és ideológiai alpmeggyőződése állnak, aki a fát ültette.

A kígyó érvelése nem csupán a bölcsesség és a jó isteni terven kívüli keresését jelenti, hanem az Isten által megszabott határok újraértelmezését is, előbb erkölcsi téren, majd Isten átka révén, az egész teremtést érintően. A kígyó az Isten által megszabott rend és az Isten elleni lázadás mellett érvel. Megtámadja Éva Istenről alkotott felfogását, Istent zsarnokként mutatva be, mint aki korlátozza teremtényei szabadságát. A kígyó arra bátorítja Évát, hogy függetlenedjen az Isten által felállított szabályoktól, túllépve ezáltal teremtényi korlátait.

és stratégiák nagy küzdelemben

Isten válasza

Az 1Móz 3-ban elbeszélte dolgok középpontjában Isten úgy jelenik meg, mint aki legyőzi a kígyót. A 14. versben Isten megszólítja teremtményét, aki démoni erők médiumává vált. Az átok változást von maga után a kígyó természetében és abban a kategóriában, melyhez teremtése révén tartozott. A *port egyél* kifejezés máshol a teljes legyőzést jelenti (Ésa 29:4, Ésa 49:23, Ésa 65:25, Mík 7:17), egy háború képét sugallva.

A 15. vers és az 1. vers második része közötti párhuzam felvázolja, hogy ez a harc nem Isten és egy egyszerű kígyó között zajlik, hanem Isten és a kígyó mögötti lázadó erő között. Az *ellenségeskedés* (*ēbā*) szó rámutat, hogy a két fél között fennálló, tartós háborús állapotról van szó. Ezt az egyes szám (*közötted és az asszony között*) felcserélése a jelentésében többes számot hordozó főnévre (*a te magod között és az ő magva között*), majd az egyes számra való újbóli visszatérés (*ő, te*) is mutatja.

Az ellenségeskedés a kígyó/asszony párosról az ő magvaik közötti konfliktusra tevődik át, és a letaposott fejben/felmardosott sarokban oldódik fel. Isten az asszonyba és utódaiba ülteti a kígyóval szembeni ellenségeskedést, a konfliktus áttevéődik arról a területről, ahol Isten és a személyes démoni lények harcolnak, az emberi harctérre, ahol már a két „mag” van konfliktusban. Ezek a „magvak” két egymással szembenálló – különböző erkölcsi elveket valló – közösséget képviselnek. 1Móz 3 így a bibliai elbeszélés tárgya és bonyodalma megértésének főszovegévé válik.

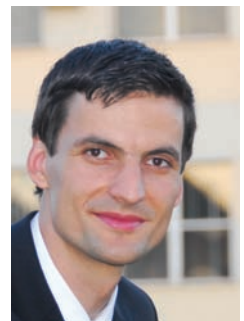
Következtetés

Ha Mózes első könyve a Biblia „bevezetője”, akkor a Jelenések könyvének a Biblia „következtetésének” kell lennie. Míg Mózes első könyve a történelmet *in medias res*⁷ mutatja be, anélkül, hogy túl sok részletet közölne a gonosz létrejöttéről az univerzumban, addig Jelenések 12-ben elénk tárul, hogy ez a konfliktus a mennyben kezdődött el (4. vers). Az 1Móz 3-ban előforduló

kifejezés alapján a Jelenések könyve kimondja, hogy „a nagy sárkány, ama régi kígyó” tulajdonképpen az ördög vagy Sátán (Jel 12:9). Az édenkerti kígyó mögötti erő azonos az a személlyel, aki fellázadt Isten ellen, Sátánnal. 1Móz 3-ban megfigyelhetjük Sátán stratégiáját a nagy küzdelemben, mintegy vészjelzéseként azok számára, akik ma ellenséges területen élnek, és akik hallják a kígyó hangját, aki „tudja, hogy kevés ideje van” (Jel 12:12). ■

1. Victor Hamilton: *The Book of Genesis*, Chapter 1-17 (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1990), 187.
2. *Nāhās* a kígyó szó héber megfelelője (4Móz 21:7-9). A *nāhās* (kígyó) és *n'hās* (bronz) közötti viszony egy fénylő megjelenést sugallhat, amely megragadhatta Éva figyelmét (uo.)
3. Paul Joüon azt mondja, hogy a kígyók nem mindig voltak kúszó állatok. Ő a *sárkány* kifejezést használja (jelentése *természetfeletti, szárnyas lény*), és azzal érvel, hogy a *nāhās* szó jelentése bővebb, és nem csak egyszerűen kígyó-t jelent. 1Móz 3:14-re utalva Joüon azt mondja, hogy itt egy természetbeli változás történt, a sárkánytól a kígyóig (Paul Joüon: „Le Grand Dragon, l'ancien Serpent: Apoc. 12:9 et Genèse 3:14”, *Recherches de Science Religieuse* 17/1 [1927]).
4. Isten 14-szer beszél (1Móz 1:3,6,9,11,14,20,22,24,26,28-29; 1Móz 2:16-18-ban pedig háromszor), míg az ember egyszer (1Móz 2:23).
5. Gnanamuthu S. Wilson: *A Descriptive Analysis of Creation Concepts and Themes in the Book of Psalms* (doktori értekezés, Andrews Egyetem, 1996), 82.
6. Sigve K. Tonstad: „The Message of the Tress in the Midst of the Garden”, *Journal of the Adventist Theological Society* 19/1-2 (2008), 83.
7. Latinul: „a dolgok közepébe”

Petre Dan-Adrian
gyakornok lelkész a
Buzău megyei Ziduri
kerületben.

Reménység Ismáel számára

Evangéliumhirdetés egy ismeretlen kihívásokat rejtő területen.

„Ismáel felől is meghallgatlak. Ímé, megáldom őt, és megsokasítom őt felette nagyon, tizenkét fejedelmet nemz, és nagy néppé teszem őt.” (1Móz 17:20)

Ezelőtt 5 évvel, amikor a Pál korabeli, a mai Törökország területén található 7 gyülekezetéről olvastam, egy gondolat cikázott át elmémen, majd pár napig egy sor kérdés nyugtalanított, lelki teherként nehezede rám: „Hol vannak az efézusi, pergámumi, thiatirai, sárdisi, filadelfiai és laodiceai keresztények követői? És az antiókhiai keresztények? Mi történt a kereszténységgel ezeken a tájakon? Ha most Pál feltámadna, hogyan reagálna, látva azokat a helyeket, amelyeken gyalog átment és eltűrt verést, halálos veszélyt és üldöztetést? Azokban a napokban nem is gondoltam, hogy Pál nyomdokaiba lépek majd. Isten azonban azért sugallta ezeket a kérdéseket, hogy amikor majd törökországi elhívását felém intézi, akkor ezt mondhassam: „Ímé, itt vagyok, küldj el engemet!”

Az elhívás

Csupán egy év múlva, a Divízió kijelentette, hogy szükség van egy lelkészre Isztambulban, mivel az egyik iszlám területen levő gyülekezetnek már 4 éve nem volt lelkésze. Az Unió által a felhívás hozzám is eljutott. A döntés, hogy elmenjek, nem volt könnyű, mivel mindaz, amit erről az országról tudtam, nem volt túl bátorító. A keresztények ellen elkövetett borzalmas bűntettek elgondolkodtattak, számíthatásokra készítettek, és arra, hogy világos jelet kérjünk az Úrtól elhívásunkat illetően. A meggyőződés, amit a Szentlélek a szívembe ültetett, ellenkezett az egyre sokasodó aggasztó információkkal. Sok ima után mégis megértettem, hogy „nagy kapu nyílt meg előttem és hasznos, de az ellenség is sok” (1Kor 16:9).

Feleségemmel együtt elmentünk, hogy felmérjük a helyzetet, és hogy tudunk-e alkalmazkodni. Amikor megérkeztünk a gyülekezetbe, amit pásztorolnom kellett volna, és megláttuk a masszív vaskapukat, amelyek éjjel-nappal be voltak zárva, még szombaton is, a fundamentalistáktól való félelem miatt, megborzadtam. Mintha ez nem is lett volna elég, mielőtt felmen-

tem a szószékre megtartani az első prédikációt, egy férfi hozzám jött és egy üzenetet adott át fordítómon keresztül:

– Ne gyere ide ... Ne fogadd el ennek a gyülekezetnek a pásztorolását, mert nem fogod tudni viselni ezt a terhet. Tönkre fog tenni.

Kihívások

Elcsodálkoztam ennek az úrnak a nyílt viszonyulásán (tagja volt a gyülekezet bizottságának). Mégis rögtön jött a válasz.

– Van egy Barátom, aki el tudja hordozni ezt a nehéz terhet!

A prédikáció végén ugyanaz az úriember odajött és ezt mondta:

– Most telefonált valaki (épp láttam, ahogy a vége felé kiment telefonnal a kezében), és azt mondta, hogy ha ide merészelsz jönni, a tűzzel játszol.

Azt hittem, nem hallok jól. És újból az Úr olyan szavakat adott, amelyekre sohasem gondoltam:

– Tudok három fiatalról, akik beléptek egy hétszerte befűtött kemencébe, és négyen kerültek ki onnan!

A férfi elcsodálkozott a válaszomon, és csak ennyit mert mondani:

– Látom, talpraesett ember vagy. Csak szeretnélek megkímélni a szenvedéstől!

Csupán hat hét után már felfedeztem, mi volt az ő szerepe a gyülekezet bizottságában. Rájöttem, hogy ennek az embernek volt ott egy „küldetése”. Veszélyt érzett az ottlétünkben, és mi bátortalanok voltunk merész terveket lefektetni, mert féltünk, hogy valaki olyan helyre szolgáltat információkat, ahová nem kellene. Mit tehetünk volna? Feleségemmel és a legközelebbiekkel imádkoztunk az Úrhoz, hogy oldja meg a problémát. A válasz nem késett, pár hét múlva ez az úriember bejelentette egy bizottsági gyűlésen, hogy már nem szeretne a gyülekezet bizottságának a tagja lenni ... és újabb pár hét után azt mondta, hogy lemond tagságáról is.

Kilenc hónapon át nem tudtunk semmit róla. Majd hirtelen megjelent és közölte, hogy újra tagja szeretne lenni a gyülekezetnek. Meghívtuk a bizottságba. Miután elmondta vágyát, megkérdeztem:

– Tulajdonképpen, kit fogok megkeresztelni? Kicsoda ön?

Emberünk elmondta, hogy valójában besúgó volt egészen hat évvel azelőttig, majd tag lett a mormonoknál két évig, majd újabb két évre a Jehova Tanúinál. Az Adventista Egyházban ugyancsak két évig volt tag. Majd kilenc hónapra eltűnt egy másik küldetés miatt...

Nehéz körülmények

Hogy képet alkossunk a törökországi munka körülményeiről, érdemes tudni, hogy 2011. március 17-én, egy szombaton, a rendőrség kijött az isztambuli imaházhoz és letartóztatott 21 személyt, akik állítólag rajta voltak egy „listán”. Ekkor visszaemlékeztem, hogy március 3-án, ugyancsak egy szombati napon, észrevettem amint egy testvérnő, szintén bizottsági tag, átnyújtott az „úrnak”, akiről beszélünk, egy piros noteszt. A letartóztatás után megkérdeztem:

– Mikor kaptad meg a listán szereplő emberek nevét? Azon a reggelen, amikor S. odanyújtotta neked a piros noteszt?

Meglepetve, hogy tudom, miről van szó, ezt válaszolta:

– Nem! Ott másvalami volt!

Máskülönben később ő maga vallotta be, hogy a gyülekezetben még két személy egy bizonyos „tarikat” tagjai voltak és információkat szolgáltatnak a csoportnak, amelyhez tartoznak. Megkérdeztem:

– Honnan tudod mindezt?

Ezt mondta:

– Találkoztam velük ott...

Annak ellenére, hogy Törökország világi állam, létezik egy titkos szervezetekből – tarikatokból – álló hálózata. Ezekben a tarikatokban az önkéntesek a vezető, az imám (muzulmán pap) rendelkezésére állnak, és hajlandók bármit elvégezni, beleértve a keresztény csoportokba való besúródást és azok felszámolását. A legelterjedtebb szervezet 40.000 tagot számlál. Egy muzulmán fiatal számára egy tarikat tagjának lenni a legnagyobb megtiszteltetés. A tarikathoz való tartozás feltétele, hogy valaki köztisztiséget töltsön be. Kilépni egy tarikatból életveszélyes vállalkozás. A 77 milliót meghaladó lakosságból a tarikatok tagjai körülbelül ennek a 3%-át képezik, ami a népesség elég nagy hányada.

Ezeket az adatokat egy egyetemi végzettségű fiattól kaptam, aki valamikor egy tarikat tagja volt, és akit megkereszteltem. Nagyon aggódott biztonságáért.

A gyülekezet, ahová dolgozni jöttünk, Isztambul ázsiai részén található. Az épület egy hívek nélkül maradt katolikus templom, amelyet mi béreltünk. Vasárnap ugyancsak itt gyülekezett még egy másik protestáns gyülekezet. Amikor meghallottam ennek az épületnek a történetét, megértettem, hogyan dolgozott Isten azért, hogy az evangélium eljusson ezekre a tájakra. A templomot közel 100 éve építette egy híres párizsi bankár, Bernard Anthony Tubini, aki nagy összegű kölcsönt adott a szultánnak. A török, aki jó üzletember volt, egy cserét javasolt a franciának. Adott neki két telket a város mind-egyik felében (az ázsiai és az európai részen is). Ezekre a telkekre Tubini egy öregotthont, egy olasz leányképzőiskolát épített, és egy templomot az iskola személyzete számára.

De az idők megváltoztak. A háború alatt az idegeneket újra száműzték, és Tubini arra kényszerült, hogy visszamenjen Párizsba, óriási isztambuli vagyonától megfosztva. Mély depresszióba esett és öngyilkos lett, még a hazavezető úton. 1965-ben a templomban már nem tartottak istentiszteleteket, a hívek hiánya miatt. Csak 2000-ben nyitották újra ki. A templomot és az udvart egy 2,5 méter magas fal veszi körül, így egy kis várnak néz ki, amely megvédi a hívőket a fundamentalistáktól.

Amióta Törökországba érkeztünk, sok tapasztalaton mentünk át, amelyek révén láttuk, hogyan támogatja Isten ezt a szolgálatot. Igen, létezik remény Ismáel számára. Azzal a feltétellel, hogy mi adventisták megváltoztatjuk viszonyulásunkat utódai iránt. De erről majd a következő számban. ■

*Gheorghe Ștefan,
misszionárius lelkész*

Jerikó, a megátkozott város

„Átkozott legyen az Úr előtt az a férfiú, aki felkél, hogy megépítse a várost, Jerikót! Az ő elsőszülöttjére rakja le annak alapját, s legifjabb fiára állítsa fel annak kapuit.”
(Józs 6:26)

Jerikó az egyik legrégebb város a föld kerekén. A Jordán völgyében helyezkedik el, a Júdeai-sivatag szívében, 250 m-rel a tengerszint alatt és 10 km-re a Holt-tengertől, így a világ legalacsonyabban fekvő városa. Éghajlata nyáron trópusi, télen pedig mediterrán. A város létezését egy forrás – Elizeus forrása – tette lehetővé, melynek hozama egy perc alatt 4500 liter. A forrásnak köszönhetően a város körül zöld, élettel teli oázis jött létre.

A Megkísértés hegye

Jerikó volt a zsidók Kánaánba való jutásának kapuja, és ugyancsak ez volt az első város, amit Józsué bevett. Több száz évig elhagyott volt, majd Akháb idejében újraépítették. Virágzó korát a hasmoneusok és a Heródes-dinasztia idejében érte el, amikor több palota is épült itt. Krisztus átment Jerikón a Jeruzsálem felé vezető utolsó útján. Ekkor találkozott Zákéussal, és ekkor gyógyította meg a vak Bartimeust. Jelenleg egy 100.000 lakosú csendes és virágzó arab

Az igaz Istentől eltávolodott nép drámai története

kisváros, az ókori domb és a forrás körül, melyet turisták látogatnak.

Józsué Jerikója

Jerikó határváros volt, és Kánaán kapuját jelentette a keletről érkező népek – moábiták, ammoniták, arabok – számára. Ennek az a magyarázata, hogy a Jordán csupán 5-6 km-re volt, a várostól keletre. Amikor Mózes és az Izrael népe átkeltek a Jordánon, az első város, amely eléjük tárult, Jerikó volt. A két kém jelentése szerint a város lakói istentelen életet folytattak, és alaposan felkészültek, hogy kivédjék a zsidók támadását. Csak egy nő, aki maga is kétes erkölcsű volt, állt át a zsidók oldalára. Ő segítette, bátorította őket, és értékes információkat szolgáltatott nekik.

Az ihletett író leírja Jerikó elfoglalásának csodálatos módját. Hét napi körben járás és Jerikó hétszeri megkerülése után a hetedik napon következett a trombitaszó és a nép kiáltása. Ekkor emberi kéz érintése nélkül a várfalak ledőltek. Isten hódította meg a várat, és ami benne volt, mind meg kellett semmisíteni.

A régészek keresték ezeket a falakat, amelyek csoda által zuhantak alá. A régészek küzdelme, hogy megtalálják ezeket a falakat, néha adásabb volt, mint maga Józsué harca. Voltak-e vagy sem Jerikónak erős falai az ostrom idején? Ez a nagy kérdés. Vajon igaz és megbízható a bibliai jelentés?

Régészeti bizonyítékok

Az osztrák-német expedíció, melyet E. Selting és C. Watzinger vezetett 1907 és 1909 között, volt az első, amely komolyabb ásatásokat végzett Jerikóban. Korai és közép-bronzkori – körülbelül Kr. e. 2500 és 1500 között épült – erődítményeket fedeztek fel, és úgy vélték, hogy nem találták meg a Józsué idejéből való, vagyis a késői bronzkori falakat. A második expedíció 1930 és 1936 között zajlott le J. Garstang archeológus vezetésével. Ő bebizonyította, hogy folyamato-

san léteztek ott erődítmények az egész bronzkor alatt, beleértve Józsué hódításának idejét is. Ő egy egyiptomi amulettra (skarabeus) alapozta állításait, amit a romok között talált. Garstang biztos volt benne, hogy megtalálta Jerikó leomlott falait.

A harmadik expedíciót K. Kanion asszony vezette 1952 és 1958 között. Mély ásásokat végzett, egészen a szűzföldig, megmutatva, hogy a tell (régai városokat rejtő törmelékhalom, településdomb – *a szerk. megj.*) maximális magassága 21,5 m, a felgyűlt régészeti réteg pedig 17 m magas. Több falat is felfedeztek, amelyeket a korai és közép-bronzkorban építettek. Az utóbbiakat egy kikövezett földvár tetejére emeltek fel, és Kr. e. XVI. századra datálhatók. A vár ezen része Kr. e. 1560 körül tűzben megsemmisült, ezek után pedig a hely egy ideig elhagyatottá vált. A vár következő elfoglalása Kr. e. 1400 körül történt, de az ugyanazon földvár fölé épített erődítményeket javarészt elmosta az eső. Újabb hosszú időszak következett a történelemben, amikor az emberek messze elkerülték a helyet. A várat csak a Kr. e. IX. század körül építették újra.

A régészek többsége szerint Jerikónak nem voltak falai Józsué hódításának idejében, akkoriban még csak egy kis jelentéktelen település lehetett. A legtöbb teológus úgy tartja, hogy a vár Józsué általi bevételére Kr. e. 1250 környékén történt. Ezen értelmezések alapján a Biblia kritikusai pontatlansággal és túlzásokkal vádolják a Bibliát íróit. Mi az igazság?

A bibliai beszámoló szerint – 1Kor 6:1 – Józsué Kr. e. 1405-ben hódította meg Jerikót. A történelem és a régészeti adatok helyes értelmezése alapján a várost Kr. e. 1400 körül már falak vették körül. Ebből következik, hogy a teológusok által megállapított időpont nem helyes, azonban a régészeti adatok megegyeznek a történelem és a bibliai jelentés helyes értelmezésével.

Jézus Jerikója

A hasmoneusok és Nagy Heródes idejében – Kr. e. 140–4 – Jerikót újjáépítették, kiszélesítették és téli rezidenciákat hoztak létre, azonban ezeket más alapokra helyezték, mint a régi várat. A hely kellemes és enyhe éghajlata miatt ide költöztek Jeruzsálem királyai és nemesei tél idején. Az oázis területén kiterjedt ültetvényt hoztak létre, ahol datolyát, aromás és gyógynövényeket termesztettek. A város jelentős vámközpont szerepet is betöltött Júda keleti határánál.

Keresztelő János és az Úr Jézus többször is átkeltek ezen a városon. Jerikóval átellenben, kelet

felé található az egyik olyan hely, ahol a hagyomány szerint az Úr Jézus megkeresztelkedett, a várostól nyugatra pedig létezik az a hegy, melyet a Megkísértés hegyének neveznek, és azt tartják, hogy Jézus, miután János megkeresztelte, ide vonult vissza és itt böjtölt 40 napig, ahol aztán ki kellett állnia Sátán kísértéseinek próbáját.

A keresztesek a hegy meredek oldalán kolostort építettek, amely ma is fennáll.

A Zákéussal való találkozás a Jerikóhoz fűződő legszebb emlék marad. Két nagy kivenhedt fáról is azt állítják, hogy Zákéus fügefája. Az egyik a katolikus templom udvarán van, a másik az ortodox templom udvarán, és mindkettő fontos zarándokhelyé vált a keresztyének számára.

Józsué átka, a város bűneinek mély nyomai eltűntek Jézus jelenlétében. Ráháb a Messiás egyik elődje lett, Zákéus pedig nagyon boldog volt, hogy az üdvösség az ő házába is betért. A vak Bartimeus örömmel telve énekelt, amikor visszanyerte látását. Ezekben az emberekben volt valami közös: nem a falakban bíztak, és nem is próbáltak ellenállni az isteni gondviselésnek, hanem Istenben hittek és Hozzá folyamodtak, főülemelkedve az utca zaján, hogy elnyerhessék az isteni kegyelmet.

Barátom, számodra is megadatott az előjog, hogy a nehéz helyzetet, az átkot áldásra fordítsd. Kövesd ezeket az embereknek a példáját! Emelkedj fölül az élet forgatagán és kiáltsd: „Uram, könyörülj rajtam!” Jézus azonnal meghallja, és nehézségedet áldássá változtatja. Isten segítsen meg ebben! ■

Elizeus forrása

A Józsué által elpusztított Jerikó romjai

Traian Aldea egyetemi adjunktus az Adventista Teológiai Intézet archeológia tanára.

A házasság és a cölibátus ajándéka (II)

– magyarázat 1Kor 7. fejezetéhez –

17. Csak amint kinek-kinek adta az Isten, amint kit-kit elhívott az Úr, úgy járjon. És minden gyülekezetben ekképpen rendelkezem. 18. Körülmetélten hívatott el valaki? Ne fedezze el azt, körülmetéletlenül hívatott el valaki? Ne metélkedjék körül. 19. A körülmetélkedés semmi, a körülmetéletlenség is semmi, hanem Isten parancsolatainak megtartása. 20. Ki-ki, amely hivatásban hívatott el, abban maradjon. 21. Szolgai állapotban hivatott el? Ne gondoldj vele, sőt ha szabad lehetsz is, inkább élj azzal. 22. Mert az Úrban elhívott szolga az Úrnak szabadosa, hasonlóképpen, aki szabadságban hívatott el, Krisztusnak szolgálja. 23. Áron vétettek meg, ne legyetek embereknek szolgálói. 24. Ki-ki, amiben elhívott, abban maradjon meg az Isten előtt.

Az apostol újból utal az Isten által mindnyájunknak kiszabott földi sorsunkra, amit ajándéknak (karizma) vagy elhívásnak (hívás) nevez. Körülmetelve vagy körülmetéletlenül, szolgaként vagy szabadon – majd hozzáteszi: házasként vagy nem házasként – egyelőre így kell maradnod,

Daniil remete cellája a Putna környéki Vițâu patak völgyében

amíg Isten be nem avatkozik. Boldog lehetsz saját nemzeti-kulturális, társadalmi-gazdasági identitásoddal és saját családi állapotoddal, ha megmaradsz Isten mellett. Régen egyesek azt tartották, hogy körülmetélkedés nélkül nincs üdvösség. Azok a zsidók, akik túl sokat vettek át a görög-római kultúrából, egy, a körülmetélésnél fájdalmasabb műtéttel érvénytelenítették a körülmetélkedést. Nem kevés azoknak a szolgáknak a száma, akiket megkínóztak, halálra vertek vagy keresztrefeszítettek, mert megpróbálták felszabadítani magukat. Ha megvan rá a törvényes lehetőség, hogy felszabadítsd magad, ne gondolkodj rajta túl sokat. Jobb szabadnak lenni, mivel Isten szolgálja vagy, aki áron vétetett. Semmi esetre se add el magad szolgának. A szabadság nagyon értékes. Vajon akkor is, ha a rabság a házasság formáját ölti magára? Egy keresztény házasságét? A házasság szereteten alapszik, ebben áll a szentsége. Amikor a szeretet egy szerződés felmondásától való félelemre korlátozódik, amit már nem tartanak tiszteletben, a házasság csak cérnaszálon függ.

25. A hajadonok felől nincs ugyan parancsolatom az Úrtól, de tanácsot adok úgy, mint aki irgalmasságot nyertem az Úrtól, hogy hitelreméltó legyek. 26. Úgy ítélem azért, hogy jó ez a jelenvaló szükség miatt, hogy tudniillik jó az embernek úgy maradni. 27. Feleséghez köttettél? Ne keress elváltást. Megszabadultál feleségedtől? Ne keress feleséget. 28. De ha veszel is feleséget, nem vétkezel, és ha férjhez megy is a hajadon, nem vétkezik, de az ilyeneknek háborúságuk lesz e testben. Én pedig kedveznék néktek.

Pál megismétli tanácsát, hangsúlyozva, hogy nem Istentől jövő parancsról van szó. Akik nem házások, jobban tennék, ha úgy maradnának, amint vannak, Pál példáját követve és bízva az ő lelki tapasztalatában. Egy próféta sok jó tanácsot adhat, még abban is, ahol nem kapott különleges kinyilatkoztatást, mivel Isten nevelés által fejlesztette lelkiismeretét és értelmét. Most

Pál újabb okot említ a nem házas állapot szabad-ságának elfogadására: a háborúságot. Nem magyarázza meg, hogy milyen nehézségekre gondol, azonban világos, hogy őt sem kerülték ki a gondok. Végül Néro parancsából lefejezik, egy nélkülözésekkel teli élet, lelki harcok, kellemetlen kalandok, és az egyházban levő nem kívánt feszültségek után. Mi rosszabbra számíthatnak, akik a házasságot választják?

A gyermekszülésről már Mózes első könyvében mint nehézségről olvasunk, de egy lány sem menekül a házasságtól és egy feleség sem mond le a családról a szülés elkerülése vagy tapasztalata miatt. Helyi gondok Korinthusban is megjelenhettek, természetesen, és ha egy üldözésben az életedet kockáztattad, akkor jobb volt, ha nem hagytál magad után özvegyet vagy árvákat. (A valdens lelkészek nem házasodtak.) Mindenesetre, a levél görög szövegében nem világos, hogy Pál egy már létező nehézségre vagy egy küszöbön álló nehézségre utal.

29. Ezt pedig azért mondom atyámfiai, mert az idő rövidre van szabva, ezentúl, azért akiknek van is feleségük, úgy legyenek, mintha nem volna. 30. És akik sírnak, mintha nem sírnának, és akik vigadnak, mintha nem vigadnának, akik vesznek, mintha semmijük sem volna. 31. És akik élnek e világgal, mintha nem élnének: mert elmúlik e világnak ábrázataja.

Az idő rövidre van szabva kifejezés bizonyítja, hogy Pál valóban Isten népe utolsó nehézségére gondolt, amiről Dániel ír (Dán 12:1) és amit Jézus szintén megemlíti (Mt 24:21, Jel 7:14). Isten valóban azt mondta, hogy azokban a napokban jaj a terhes vagy szoptató asszonyoknak. Kétségtelen, hogy az apostol hitt Jézus közeli, második eljövételében, hitte, hogy ez megtörténik még abban a generációban,¹ ahogyan Jézus is megígérte (Mt 24:34, Lk 9:26-27). A misszió sikerei és az evangélium iránti szeretet, amivel Isten megajándékozta, erősítették hitét és reményét.

A parúzia ennyire közeli perspektívájában nem csodálkozunk, ha az apostol többek között ezt az érvet is felhossa. És értjük mi, Pál barátaként, kissé rácsodálkozva a házásokra, hogy mennyire is dicsekedett volna ő a saját korinthusbeli testvéreivel, akik híres erkölcstelen emberekből nem csak jóhírű családossokká váltak volna, hanem egy szent fiatal hadsereggé, akik minden földi boldogságról szóló álmukat feláldozták azért, hogy minél szélesebb körben terjessék a mennyország jó hírét.

Azonban mit akart Pál mondani azzal, hogy „akiknek van is feleségük, úgy legyenek, mintha nem volna”? Pár évtizeddel ezelőtt, pár túlbuzgó keresztény úgy értette, hogy el kell hanyagolnia feleségét. Egyszerű volt: a feleség a házban aludt, a férj pedig a padláson. Nincs tudomásunk róla, hogyan kezelték ezt a problémát 1844-ben, nem tudjuk, hogy a farmok elhanyagolása, a vagyonok eladása mellett egyesek gondoltak-e a padlás-megoldásra is. Azonban tudjuk, hogy később megjelentek köztünk egyes pszeudoprofetikus alakok, akik azt állították, hogy Isten ezt az üzenetet nyilatkoztatta ki nekik. Anna Rice Phillips így tett tönkre pár családot Battle Creek-ben. Európában, a világháborúk ideje alatt, amelyeket az Armageddonnak tekintettek, egyesek embargót vetettek ki az intim kapcsolatokra, ezzel a mély bölcsélettel magyarázva tettüket: „Micsoda, itt leszel várandós, és majd a mennyben szülsz?” Ezek az emberek rendszerint elfelejtik, hogy Isten, aki a világot teremtette, minden problémát képes megoldani a mi segítségünk nélkül. Egyszer egy férfi jött E. G. White-hoz, azért hogy közze tegye új világosságát, amit Isten kinyilatkoztatott neki. Ellen figyelmesen végighallgatta, majd egyetlen rövid és világos választ adott neki: „Tudod mit? Menj haza és légy férfi!”

Pál azt akarja mondani, hogy ez a világ, az összes anyagi, szociális stb. vetületével együtt, mulandó, következőképpen, nem kellene annyira belesodrónunk a forgatagába, hogy már nem engedelmessékedünk Istennek. A házasság nem mentség arra, hogy ne szolgáljuk Istent, ahogyan Jézus is kifejezte egyik példázatában (Lk 14:20). Mi több, amikor megtérésről van szó, annak sürgőssége elsődleges, a Biblia még a nászéjszakáról is kiszólít, hogy előbb térj meg (Jóel 2:15-16). Ne feledjük, hogy a bűn amiatt lépett be világunkba, mert az első családban a férj engedett felesége után egy bűnben, a szeretet szent ürügye alatt. Máskor fordítva történt, de az is helytelen volt. ■

Luther Márton és Bóra Katalin (Katharina von Bora) portréja Lukas Cranach reneszánsz festő alkotásában.

Az egykori szerzetes feleségét a reformáció egyik legfontosabb női alakjának tartják a protestáns családkép meghatározásában betöltött szerepéért.

Drd. Florin Lăiu az Adventista Teológiai Intézet tanára.

(Folytatjuk)

1. Róm 13:11-12, 16:20, 1Kor 10:11, Tit 2:13, Zsid 10:37

A Romániai Hetednapos Adventista Egyház nyilatkozata a kávé, illetve koffein tartalmú tea és italok fogyasztásáról¹

„Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent Isten dicsőségére műveljete.” (1Kor 10:31)

A Biblia szerint nem lényegtelen, mit eszünk és mit iszunk, hiszen a az egészség közvetlenül befolyásolja az erkölcsi ítélőképességet. Ami gyengíti testi erőnlétünket, elménkre is hat, így kevésbé tudunk különbséget tenni jó és rossz között.

Ellen White által Isten kinyilatkoztatta, hogy a dohány, a kávé és a koffeintartalmú tea káros az egészségünkre: „A tea, a kávé és a dohány izgató hatásúak és mérget tartalmaznak. ... (A kávé) éppolyan mértékben kimerít és fáradékonnyá tesz, mint amennyire élénkít.” (*Mértékletesség*, 68–69. old., 2002, román kiadás). „Sátán rabságba hajtja a világot az alkohol, a dohány, a kávé és a tea által.” (*Evangelizálás*, 420. old., 2008, román kiadás). A legbiztonságosabb, ha meg sem ízleled a teát, kávé, bort, dohányt, ópiumot és a szeszes italt, ha nem érintkezel és nem foglalkozol¹ ilyesmivel.” (*Táplálkozás és étrend*, 488. old. 2008, román kiadás).²

Ezeket az ihletett kijelentéseket a tudományos kutatás is igazolta. A koffein, amely a kávé fő összetevője, függőséget okozó pszichoaktív szer. Módosítja az agy természetes állapotát, hasonló hatást vált ki az agyban, mint az amfetaminok, a kokain és a heroin. A koffein nemcsak a kávészemekben, hanem a fekete és zöld tealevélben, a kóladióban, valamint más növényekben is megtalálható. Üdítőitalokban, fájdalomcsillapítóknál, sőt a csokoládéban is előfordul.

A fogyasztás és testsúly arányát tekintve a gyerekek a legnagyobb koffeinfogyasztók. Egy pohár koffeintartalmú üdítőital a gyerekek esetében annyi mint négy csésze kávé a felnőtteknél.

Bár egyre gyakrabban hangsúlyozzák a kávé jótékony hatását, valójában sokkal több rosszat tesz, mint jót. Negatív hatásai: szapora szívverés, erős szívdobogás, álmatlanság, ingerlékenység, nyugtalanság, remegés, fülzúgás, savtúltengés (még a koffeinmentes kávé hatására is), hányinger, hányás, hasmenés, fokozott vízkiválasztás, idővel függőség kialakulása. Több tanulmány is rámutatott, hogy a kávéfogyasztók között sokkal többen betegszenek meg hasnyálmirigy rákban. A rendelkezésre álló adatok alapján az Egyesült Államok Élelmezési és Gyógyszerügyi Hivatala (FDA) a várandós nőknek nem ajánlja a koffeines ételek és italok fogyasztását.

A Hetednapos Adventista Egyház Román Uniójának álláspontja a kávé és koffeintartalmú italok fogyasztásával kapcsolatban a teljes önmegtartóztatás a tagok testi jóléte érdekében. A Próféta-ság Lelke egészségügyi tanácsaival szembeni következetességhez hozzátartozik, hogy az egészségügyi reform részeként a teára, a kávéra és a koffeines italokra vonatkozó ajánlásokat is elfogadjuk.

„Kérlek azért titeket, atyámiai..., ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarat.” (Róm 12:1-2) ■

1. Jelen írásunk nevelő szándékú, nem pedig a gyülekezeti kézikönyv a tagok fejelemzéséről szóló fejezetének a függeléke.
2. A „foglalkozás” mindezek forgalmazására is vonatkozik.
3. Különbséget kell tennünk a tea és kávé mindennapi és kivételes használata között. A *Válogatott biznyságtételek* 2. kötetében (301–302. old.) arról olvasunk, hogy Ellen White rendhagyó esetekben (tengeri betegség) ivott zöld vagy fekete teát, valamint „nyers tojással vegyített erős kávé”. Hatékonyabb szerek híján használhatunk gyógyszerként ilyesmit, de semmi esetre sem élelmiszerként vagy élvezeti cikként.

A tudomány visszاسugárzásai

„Csodálatos előttem e tudás,
magasságos, nem érthetem ezt.”
(Zsolt 139:6)

A 139. zsoltár bemutatja a Teremtő jelenlétével telített világot. A 6. versben két fogalmat állít egymás mellé, amelyek legtöbbünk számára gyökeresen kizárják egymást: a tudományt és a csodát. De amíg a tudomány globálisan elismert tény, a csodák mind nehezebben és nehezebben találnak helyet a modern ember gondolkodásában.

A 6. versben használt héber *tudás* szó az Isteniség mindentudására és mindent átható képességére vonatkozik.¹

Dávidot ámulatba ejti a Teremtő gondviselő hatalma. A Teremtő tettei meghaladják Dávid elemző értelmi lehetőségeinek horizontját, és Dávid csupán csak csodálni tudja mindezt. Akárhol rejtőzködne, még csak gondolatban is, a költő úgy érzi, hogy Isten mindenütt jelen van. Dávid korlátoltságának tudatában él.

Dávid számára a tudomány lenyűgöző, és a legmélyebb csodálatot váltja ki belőle. A tudomány feltételezi a csodák lehetőségét, és a működéséhez használt komplex fogalomtár meghaladja a ráció határait.

Azt állítani, hogy a matematika vagy a tudomány tulajdonképpen költészet, olyan metafora, amely megszilárdítaná a tudományos diskurzust. Több mint tíz évvel ezelőtt hallottam a rádióban egy magyarázatot, amely valahogy zavart. És ez azért volt, mert annak idején úgy gondoltam, hogy ha egy állítást nem igazolnak tudományosan, akkor az értelmetlen. A gondolat az volt, hogy az irodalom is éppolyan fontos, mint a tudomány. Dávidot ez egyáltalán nem zavarta volna össze. Számára a tudomány magasztos volt, egy számára túl magas szikla, amely egyesül a költészettel.

Amikor tudományos tényekről beszélnek, a Biblia ihletett írói nem kartézianus rendszerben közlik ezeket az információkat, hanem versben és irodalmi képekben. A bölcséleti költészet elég sok helyet foglal el a szent oldalakon.

De hogyan tekintünk Isten ezen közlési módjára mi, akik a mai korban élünk? Az ateiz-

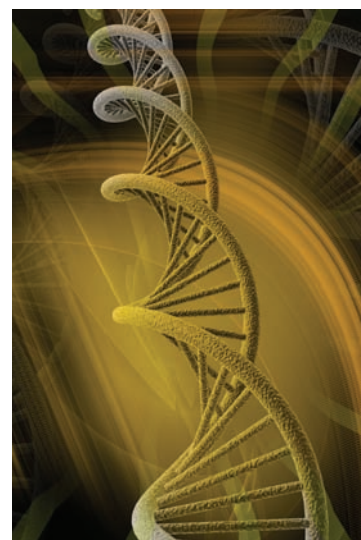
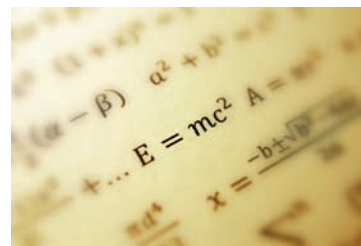
mus kapitalista és kommunista hangvételű támadása után már alig van bátorságunk, hogy ne szégyenteljesen tekintsünk a tudományon túlra, és ezt még modernnek is tartsuk.

E két szellemi terület különválasztása erőteljesen beivódott gondolkodásunkba. De a tudományt nem kell azokra hagyni, akik a Teremtőt meg akarják fosztani trónjától, és akik magukat a mai civilizáció korifeusainak szeretnék kikiáltani.

Egy keresztény számára a tudomány a ráció és a Teremtő tetteinek kritikus elismerése. Dávid nem csupán a gravitáció törvényét vagy az elektromágneses hullámokat látja, hanem érzi a Törvényadó kezét, aki gondoskodik róla és szereti őt. Képletek megfogalmazása helyett a zsol-táros háláénekek válaszol.

Megváltónk számára minden egyes fűszál, a kenyér kovásza, a tenger halai, a mustármag, a fák, vagyis minden természetbeli dolog, amit a tudósok kutatnak, ablakok voltak, amelyek által az emberi hit és értelem a menyek országa felé tekintett. Az ég felhőiben vagy a napkeltében a közelgő új királyság jeleit látta. Jézus a tanítás órái után sok időt töltött a természetben, ahol szívét az Atyához fűzte.

Visszatérve a mai „tudományosabb” időkre, Michael Faradayt idézem, aki az elektromágneses indukció feltalálása előtt pár nappal, az esti bibliaolvasáskor ezt mondta: „Uram, szeretnék az emberiség szolgálatában állni ... Uram, a te szolgád vagyok?”² ■

Mugurel Asaftei
suceavai lelkész

1. Keli és Delitzsch: *Commentary on the Old Testament*
2. <http://www.descopera.org/stiinta-si-religie/>

Egy adventista Oroszország parlamentjében

Okszána Szergijenko hihetetlen története, aki Oroszországban a legmagasabb kormányzási pozícióba került, amit valaha adventista betöltött, nyíltan és félelem nélkül vállalva Jézus iránti szeretetét.

Feszültség töltötte be a moszkvai gyűléstermet. A hosszú asztalnál ott ült Vladimir Putyin miniszterelnök úr és több más magas rangú hivatalnok. 2008 nyarán a miniszterek összegyűltek, hogy megállapodjanak a költségcsökkentésről, a világválság kontextusában.

A miniszterek egyetértettek abban, hogy a nyugdíjnövelési terveket befagyasztják. Egy miniszteri hivatalnok azonban más véleményen volt.

„Hívó vagyok”, mondta Okszána Szergijenko. „Nem tudom, hogyan leszünk képesek ezt megtenni. De ha ma elhatározzuk, hogy nem fagyasztjuk be, hanem legalább az inflációhoz igazítjuk a nyugdíjakat, Isten meg fogja áldani az országot”.

Majd egy csodálatos dolog történt. A miniszterek beleegyeztek, hogy az éves inflációhoz igazítsák a nyugdíjakat.

Ezután a tárgyalás után Isten beavatkozott, jelenti Okszána testvére, Alekszej Szergijenko, aki elmesélte nekünk a miniszterelnöki irodai jelenetet. „Isten annyira megáldott, hogy a kőolaj ára 2008 végétől 2011-ig majdnem megháromszorozódott”, mondja Alekszej, aki Oroszország legnagyobb bankjának, a Sberbank piacelemzője. „Mindig volt pénz a nyugdíjak kifizetésére”.

Isten és az állam szolgálatában

És ez nem minden. Okszána gyűlési hozzászólása után mindössze pár héttel a miniszterelnök kinevezte őt a pénzügyminiszter helyettesének.

Okszána, aki a legmagasabb kormányzati pozícióba került, amelyet egy adventista valaha is betöltött Oroszországban. Félelem nélkül kifejezte Isten iránti szeretetét, miközben országát szolgálta, példát mutatva minden adventistának. Dörgedelmes karrierje akkor kezdődött, amikor Moszkvába költözött (pénz és szálláshely nélkül) és elfogadott egy állást a Pénzügyminisztériumban. Tíz év alatt sikerült felemelkednie a felső kormányzati szintig, annak ellenére, hogy sokan támadták hitéért. 2011. augusztus 11-én halt meg, a rákkal való nehéz harc után. 37 éves volt.

„Hát nem ez-é a bőjt, amit én kedvelek: hogy megnyisd a gonoszság bilincseit, az igának köteleit megoldjad, és szabadon bocsásd az elnyomottakat, és hogy minden ígát szétépjetek? Nem az-é, hogy az éhezőknek megszegd kenyereidet?” (Ésa 58:67)

Okszána szerette Ésaías 58. fejezetét és bekapaszkodott az abban található ígéretekbe, amikor a nyugdíjasok védelmére kelt a kabinet gyűlésén, mondja testvére.

Nem ez volt az első eset, amikor egy bibliai elv felvirágoztatta Oroszországot. 2003-2004-ben, amikor dollármilliók kerültek a kormány pénztárába a kőolajár növekedése miatt, Okszánát és főnökét, Alekszej Kudrint, az akkori pénzügyminisztert arra kérték fel, hogy hozzanak létre egy speciális kormányzati alapot a váratlan nyereségek részére. Okszána napokat és éjszakai töltött a terv kidolgozásával, amit Oroszország válaszként látott Isten Józsefnek adott tanácsára, miszerint össze kell gyűjteni a gabonát a hét bőséges év alatt az eljövendő éhínségre nézve.

Majd jött a 2008-as válság. A pénzügyminiszter az egész világtól elismerésben részesült előrelátásáért, hisz több mint 200 millió dollárt takarított meg. Nem is esett szó Okszána szerepéről – de neki tetszett ez.

„Sosem várt dicséretre. Csak könnyíteni szeretett volna Kudrin és a többi vezető dolgain”, mondja anyja, Larissza Szergijenko, volt közgazdász.

A megtérés

Okszána azonban nem volt mindig ilyen. 1974. március 19-én született Dusanbében

(Tadzsikisztán), büszke és ambíciózus gyerekként nőtt fel, mondja édesanyja. Mint nyílt ateista, egyetlen célja volt: elsőnek lenni.

Miután elvégezte a közgazdasági egyetemet Üzbegisztánban, egy moszkvai karriert tűzött ki célul maga elé. Okszána és Alekszej, aki négy évvel volt fiatalabb nála, Moszkvába érkezett, pénz és szállás nélkül. Egy barátjuk lakásán szálltak meg, majd egy kollégiumba költöztek, mialatt Okszána befejezte a szakdolgozatát közgazdaságtanból.

Nehéz idők voltak. Néha Okszána és Alekszej egy egész hétig egy szelet kenyéren éltek. Voltak napok, amikor nem ettek semmit. Ez alatt az idő alatt, amit Alexej Okszána életéből a legnyomorultabbnak nevez, először életében imádkozott Istenhez.

Okszána kijelentette egy 2010-es interjúban, hogy elkezdte olvasni a Bibliát és megtalálta a boldogság titkát. „Önzőnek születünk. Amikor egy gyermek világra jön, azt mondja, „kérek”, nem azt, hogy „tessék”. Azt mondja: „kérek, kérek, kérek”, mondja Szergijenko a 3ABN televízió orosz csatornájának adott interjúban. „Sok évig ilyen voltam. De amikor talákoztam Istennel, Ő mutatott egy egészen más életmódot. Azt mondta, hogy jobb adni, mint kapni ... Amikor elkezdtem ... inkább adni, mint kapni, felmérhetetlen áldásokat tapasztaltam”.

Egyik áldás a munkahelye volt. Okszána nem szeretett volna rutinos munkát végezni, így felhívta a Központi Bankot, a Kereskedelmi Minisztériumot és a Pénzügyminisztériumot. Senki sem hirdetett meg állást, de a Pénzügyminisztérium behívta Okszánát egy interjúra, majd ajánlott egy állást 100 dollárért havonta, 1999-ben.

Okszánát nem érdekelte a pénz, mondta a család – ez egy olyan magatartása volt, ami valódi hazafiként mutatja be őt.

„Ha ... a szombatot gyönyörűségnek hívod, az Úr szent és dicsőséges napjának, és megszenveded azt, dolgaidat nem tevén, foglalkozást sem találván, ... akkor gyönyörűséged lesz az Úrban, és én hordozlak a föld magaslatain ...” (Ésa 58:13-14).

2000-ben Okszána meghozta élete legfontosabb döntését: megkeresztelkedett. „Szövetségre

Okszána (középen) két egyetemi kollégájával.

Egy adventista Oroszország parlamentjében

Okszána és az édesanyja, Larissza

léptem Istennel”, mondta ő egy televíziós interjúban. „Életem gyökereiben megváltozott”.

Okszána eleinte fenntartásokkal fogadta az adventizmust. Édesanyja pár évvel azelőtt keresztelkedett meg, de Okszána és testvére visszatartották az Isten elfogadására intő felszólítást. A két testvér annyira harapódott, hogy kitétték édesanyjukat házukból, amelyben laktak Üzbegisztánban. „Szégyellem, ahogyan bántunk vele”, mondja Alekszej, aki Okszána után egy évvel keresztelkedett meg.

Teljes szívvel

Miután Okszána szövetséget kötött Istennel, eldöntötte, hogy sohasem fog többé részt venni szombaton kormányzási üléseken vagy konferenciákon. Sokszor újraprogramozták a találkozót, úgyhogy ő is jelen lehetett.

„Soha nem aggódtam, mert Isten kezébe helyeztem a problémát”, mondta Okszána. „Isten megáldott és a kollégák látták ezt”.

Okszána az áldásokat az Istennel eltöltött időnek tulajdonította – egy óra minden reggel. „Akkor is, ha csak két vagy három órát sikerült aludnom, egy órával korábbra állítottam be a cseregőórát, hogy időt tudjak tölteni Istennel, olvasva Igéjéből”.

És az érdemek következtek. Édesanyjának most is megvannak Okszána oklevelei, melyeket a pénzügyminisztertől és más hivatalnokoktól kapott, és amelyek elismerték hazafiasságát és a nemzeti stabilitáshoz való hozzájárulását. 2007-ben Vladimir Putyin, az akkori elnök, az Ország Szolgálatában Érdemrenddel tüntette ki Okszánát.

Okszána tevékenysége azonban túlmutatott az Oroszország virágzásáért kidolgozott makrogazdasági modelleken. Istent napi programja részévé tette, a cégek irodáiban, mi több a minisztériumi irodákban ritkán fellelhető módon. Okszána heti imaórát tartott személyes irodájában a miniszter hivatalnokainak. Húsvéti és karácsonyi koncerteket szervezett két külön minisztériumban, és adventista zenészeket hívott meg. A minisztériumok koncerttermei tele

voltak a maximális kapacitásig (200 személy), és Okszána gondoskodott arról, hogy minden meghívott egy ajándékkal térjen haza – egy új Bibliával.

Okszána elmagyarázta a televíziós interjúban, hogy a hit sokszor nem több formalitásnál, ha a hívó nem mutatja be aktívan Istent a körülötte levőknek.

„Ha mosógépet, televíziókészüléket vagy bármi mást vásárolunk, ami könnyebbé teszi életünket vagy segít a pénzmegtakarításban, rögtön elmondjuk a szomszédoknak és a barátoknak. Annál inkább fontos szeretetéről beszélnünk azoknak, akik nem ismerték meg Istent”.

Okszána elkészítette azt, amit ő „lelki ajándéknak” nevezett – egy ajándéktasakot, ami egy Bibliát, bibliatanulmányokat, és egy prédikációs DVD-t tartalmazott. Ezeket az ajándékokat az orosz hivatalnokok születésnapjára ajándékozta a vallási ünnepek alkalmából, vagy a repülőgép személyzetének, amikor üzleti utazásokat tett.

Próbák

Azonban Sátán nem aludt. Egyik legnagyobb próba pár napra rá jött, hogy a 3ABN televízió közzétette az Okszánával készített interjút. Egy újság azzal vádolta, hogy többet foglalkozik az adventizmus támogatásával, mint kormányzási ügyekkel.

„Biztos forrásból tudjuk, hogy a Pénzügyminisztériumban Szergijenko asszony irodájában hetente vallásos szemináriumokat tartanak, valamint ima- és tanulmányozási csoportok vannak. A szünetekben pedig, ha még marad idő, a miniszteri hivatalnokok a költségvetés kidolgozásán dolgoznak”, írta a *Vek* című újság.

Az újság azt sugallta, hogy Okszána az Amerikai Egyesült Államok kéme, célja pedig, hogy megghiúsítsa Oroszország nemzeti érdekeit.

A cikket átvették más médiaforrások is és nagy vihart kavartak, abban a kontextusban, hogy az Ortodox Egyház szuverén egyház Oroszországban, és a protestánsokat, beleértve az adventistákat is, szektásoknak tartják. A parlamenti képviselők felkérték a Főügyészséget, hogy vizsgálja ki az ügyet.

Az ankét, ami következett Okszána életének minden vetületét figyelemmel követte. A kormányzási ügynökök nemcsak a munkáját vetet-

ték vizsgálat alá, hanem gyermekkorát, tanulmányait, családját, a baráti kapcsolatait és hitét is. De nem sikerült egyetlen hibát sem találniuk, a törvényteleneknek még az árnyékát sem. Az anketé eredménye megismételte azon hivatalnokok bibliai beszámolóját, akik azt keresték, hogy Dánielben találjanak valami ítéletre való: „De semmi okot vagy vétket nem találhatának, mert hűséges volt, és semmi fogatkozás, sem véték nem találtaték benne” (Dán 6:4).

Az ügyészek rájöttek, hogy Okszana hűséges volt Istenhez, és ez még hűségesebbé tette országához. Ráébredtek, hogy Oroszországnak szükéges volt rá, mint szakértő közgazdászra.

A kivizsgálás befejeződött. Okszana megtarthatta az állását.

Ez idő alatt Okszana folytatta a missziót. Legjobban az *Elrejtett kincs* újságot szerette, amit vásárnaponként nyolc éven át osztogatott, mondja Alekszej. Az újság, amelyet 2010-ben 300.000 példányszámban nyomtattak, egy évvel később már 1,7 millió példányban jelent meg, ez a meglepő növekedés pedig Okszana példájának volt köszönhető.

A végső próba

Okszana magával vitte a kórházba Isten szava megosztásának szenvedélyét, amikor 2011 júniusában beutalták, legyengülve a rák miatt. Rögton Bibliákat rendelt a kórház minden beutalt páciensének. Mialatt a fájdalom mind elviselhetlenebbé vált, rájött, hogy nem fog meggyógyulni. Augusztus 29-én, amikor anyja utoljára állt mellette, Okszana ezt mondta: „Anya, nagyon szeretlek”.

Az utolsó rész, amit Okszana a Bibliából felolvasott, Zsolt 31:16-18 versei voltak: „Életem ideje a kezekben van: szabadíts meg ellenségeim kezéből és üldözőimtől. Világosítsd meg orcádat a te szolgádon, tarts meg engem jóvoltodból. Uram, ne szégyenüljek meg, mivelhogy hívlak téged, a gonoszok szégyenüljenek meg és pusztuljanak a Seolba”.

Alekszej felesége, Szvetlana azon az éjszakán megállt a kórháznál. A két nő együtt imádkozott, Okszana pedig így fejezte be imáját: „Édes Jézus, végy magadhoz engemet”. Majd elaludt.

Anyja, aki pár héttel ezután melegen fogadott, hogy lányáról beszélgessünk, nem érti, mért kel-

lett Okszánának meghalnia. „Az első betegsége volt, és végzetesnek bizonyult”, mondja ő.

De lehet, hogy Okszana legnagyobb alkalmá, hogy bizonyosságot tegyen a körülötte levőknek Istenről, még csak ezután jött.

Mint állami méltóság, Okszánának speciális gyászszertartás járt, és az ő utolsó kívánsága az volt, hogy az adventista lelkész végezze a temetési szertartást.

Alekszej nagy nyomásnak volt kitéve, amikor megszervezte a temetést, amely két részből állt: 30 perc az adventista gyászszertartásnak és 30 perc a kormány szertartásának. A kormány tisztviselői, akik nem árulták el kilétüket, felhívták mobiltelefonon és figyelmeztették Alekszejt, épp az esemény előtti éjszakán, hogy nem kellen felhasználnia testvére temetését az adventizmus támogatására, és hogy egy állami méltóság sem fog részt venni az adventisták mellett a temetésen.

Alekszej nem hátrált.

A legtöbben nem jöttek el. Pár kormánybeli vezető azonban elkísérte a Pénzügyminisztérium hivatalnokait, és a félórás adventista szertartás után kifejezték értékelésüket Okszana és Isten iránti szeretete iránt.

„A szeretet elhagyta a mi házunkat”, mondta az egyik tisztviselő.

Egy másik így nyilatkozott: „Istenbe vetett hite segítette munkájában, és mindnyájunkat energikusabbakká tett”.

„Szomorú, hogy ilyen korán meghalt, 37 éves korában”, mondta a harmadik tisztviselő. „Azonban Jézus még hamarabb meghalt, 33 évesen”.

Egy másik tisztviselő hulló csillaghoz hasonlította Okszánát: „Felragyogott, majd eltűnt”.

A temetésen résztvevő adventisták mélyen meghatódtak az Okszánát ért megbecsülés látán. „Amikor ezeket a csodálatos szavakat hallottam a temetésen, azt kívántam, jöjjön el a nap, amikor az emberek rólam is így beszéljenek”, mondta Vaszilij Sztoljár, az Euro-Ázsiai Divízió alelnöke.

Isten neve felmagasztaltatott még Okszana temetésén is. Az Ő neve megdicsőülhet minden egyes adventista életében, aki lelkiismeretesen dolgozik, hogy Őneki szolgáljon, és hogy segítse országát, amelyben él. ■

Okszana temetésén. Testvére, Alekszej (balra) és édesanyja, Larissza (jobbra).

Andrew McChesney újságíró és Oroszországban él.

Gyógyító levelek

„És a folyóvizet innen és túl életnek fája vala, mely tizenkét gyümölcsöt terem vala, minden hónapban meghozván gyümölcsét; és levelei a pogányok gyógyítására valók.” (Jel 22:2)

A jelenleg nyugalmazott Angel Manuel Rodríguez sok éven át az egyházban szolgált, legutóbb a Generál Konferencia Bibliakutató Intézetének igazgatójaként.

Kérdés: Hogyan gyógyítják a Jel 22:2-ben említett életfa levelei a pogányokat?
A válasz megtalálása érdekében más szövegeket is figyelembe kell vennünk, és le kell vonnunk néhány következtetést. Először nézzünk utána, mit is jelent a Bibliában a „levél”.

1. A Bibliában a levél szó lehet pozitív vagy negatív jelentésű. A zöldellő fa szépséget és termékenységet fejez ki; a fonnyadt levelű fa halált vagy a terméketlenséget jelent. A levelek a bűn következményeként elszáradnak, ez képletesen Isten népére is vonatkozatható (Ésa 1:30; Jer 8:13). A zöld levél a bőség, a megújult élet (Péld 11:28; Zsolt 1:3) és a reménység jelképe (1Móz 8:11). A dús koronájú fa szépsége a termékenység szimbóluma volt és a kanaánita vallásban igen nagy fontossággal bírt (1Kir 14:23; Ez 6:14). A bűn a fákra is rombolóan hatott, de ennek ellenére még mindig hasznosak. Néha a levelek gyógyításra is alkalmasak (például, az eperfa leveleit sebekre lehet tenni).

2. Más bibliai szakaszok: A Jelenések könyvében azt olvassuk, hogy az Új Jeruzsálem gyönyörű növényzettel beborított kert, melyet átszel az élet folyója (Jel 22:1-3). Ennek a képnek az a szerepe, hogy felhívja a figyelmet a város és az Édenkert közötti kapcsolatra. Mindkét helyre jellemző a bőségesen ömlő víz és az élet fájának jelenléte (Jel 22:1-2; 1Móz 2:9-11). Az Éden kertjében az élet fája nyilvánvaló módon az emberi élet fenntartásához társul (1Móz 3:22). A bűnbeesés után az ember nem ehetett többé erről a fáról. Az élet fája nem a gyógyulás szimbóluma volt. A fák, a levelek és a gyógyulás közötti kapcsolatról Ez 47:1-12 verseiben olvashatunk. A próféta egy kis forrást vett észre, ami a templom keleti ajtaja alól eredt, és dél felé folyt. A kis forrás széles folyóvá duzzadt és a Holt-tengerbe érve életet hozott (8-9. vers). A folyó partján sok fa volt: „leveleik el nem hervadnak és gyümölcsök el nem fogynak; havonként új meg új gyümölcsöt teremnek... és gyümölcsük eledelre

és leveleik orvosságra valók.” (12. vers). Mind Ezékiel könyvében, mind a Jelenések könyvében, a folyó Isten templomából fakad, a fák levelei pedig gyógyulást hoznak. Az ezékieli szövegben sok fa szerepel, de nem az élet fája; a Jelenések könyvében úgy tűnik, egyetlen fa van csupán és az a folyó mindkét oldalán megtalálható. Mindkét esetben visszautalás történik a föld eredeti állapotához. Ezékiel nem magyarázza, hogy a fa levelei hogyan gyógyítanak.

3. A gyógyulás és az Új Jeruzsálem: Az összegyűjtött információk hasznosak ugyan, de nem adnak egyértelmű választ a feltett kérdésre. Kijelenthetjük, hogy az Új Jeruzsálemben a természet visszanyeri eredeti szépségét és termékenységét; a levelek sohasem hervadnak majd el. Isten népe tisztelettel közeledhet az élet fájához (Jel 2:7; 22:14), a levelei pedig a „pogányok gyógyítására” valók (Jel 22:2). Ez a gyógyulás a következő versben megemlített dolgokkal kapcsolható össze: „És semmi elátkozott nem lesz többé” (3. vers). Ez a végső gyógyulás, amiről Jel 21:4 sokkal részletesebben beszámol: és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé. A bűn átka eltűnik! Az élet igazi fája, Jézus Krisztus, meggyógyítja az embereket és a természetet.

És mivel mindez igaz, azt is elmondhatjuk, hogy „a rég elvesztett Édenbe – az élet fájához – visszavitt üdvözültek növekedni fognak, míg nem elérik kezdetben kapott méltóság teljes magasságukat. A bűn átkának utolsó maradványa is eltűnik, és Krisztus hű gyermekei az Úrnak, a mi Istenünknek szépségét fogják viselni, és testben, lélekben, értelemben Uruk tökéletes hasonmását fogják tükrözni.” (A nagy küzdelem, 453. old.). ■

Toma Aslan – utazás a tűzoszlop árnyékában

Toma Aslan örmény származású volt és minden valószínűség szerint 1845 körül született. Apjának Pitești-en, a városközpontban üzlethelyisége is volt, posztóval kereskedett. Azt mondják, hogy egyszer Toma Aslan találkozott egy franciával beszélő idegennel, aki a méterárút kínáló bolt jó ízlésének felmérése céljából lépett be az üzletbe. Tavasz volt és 1870-et írtak, az idegen pedig – egykori katolikus lelkész – Svájc-ból érkezett Magyarországon át, ahol talált egy kistermelőt, aki érdekeltnek mutatkozott egy téglagyár elindításában. Azért jött Havasalföldre, hogy munkához lásson.

A terve azonban füstbe ment, ezért a megélhetés biztosítására kénytelen volt franciát tanítani. A beszélgetés lassan elmélyült, mivel Aslan régóta vágyott arra, hogy Istent minél valószínűsítő módon megismerje. Talált egy Újtestamentum-fordítást, és azért imádkozott, hogy Isten segítsen annak megértésében. Michael Belina Czechowski, a vendég, az Isten keresésének bonyolult útvesztőit tudhatta ekkor már maga mögött. Elkezdett mesélni felfedezéseiről és arról, ahogyan Isten az életében munkálkodott. Aslan örömmel kérte fel Czechowskit, hogy családjának is beszéljen az evangéliumról. Ettől kezdve az Aslan család otthona az utazóprédikátor gyülekezete lett, Toma pedig az ő figyelmes tanítványa. Huszonöt év körüli lehetett. A városból rendre más családokat is meghívtak ezekre az összejövetelekre, úgyhogy a Czechowski bibliatanulmányozó csoportja nemsokára tíznél is több személyből állt.

Amikor 1875-ben a prédikátor úgy döntött, hogy visszatér Svájcba, Toma Aslan maradt a helyi hívő közösség vezetője.

1881-ben Aslan levelet írt az *Idők Jelei* szerkesztőségének – amire 1879 óta rendszeresen előfizetett – a pitești-i csoportról. Elmondta, hogy ez a kis csoport meg van győződve a hármassággyal üzenet és Krisztus második eljövételének igazságáról. Ez a levél gyökeres változást hozott Toma Aslan, valamint a pitești-i kis csoport életébe.

1883-ban meghívták az európai adventisták tizedik konferenciájára, Baselbe. Toma Aslan itt kitartóan kérte egy román nyelvű kiadvány megjelentetését és a missziós tevékenységek támogatását. Kérése teljesült. Ily módon 1884-ben kiadják az évharmadonként megjelenő „Adevărul Present” folyóiratot, amelyből a következő év elejéig 23.000 példányt nyomtatnak és osztanak szét az ország minden területén. A. C. Bordeau kétszer látogat el Romániába missziókampány lebonyolítása végett. Az ellene indított üldözés ellenére emez Toma Aslannal együtt Craiovara és Ploiești-re megy, találkozik a királlyal és emberek százai előtt vallomást tesz az advent hitről. A prédikációt francia nyelven tartotta, Toma Aslan román nyelvre fordította.

1884 tavaszán érkezik Pitești-re G.I. Butler, a Generál Konferencia elnöke, és Toma Aslan ebben az évben kapja meg a bibliamunkási megbízó levelét. Egy évvel később Baselben részt vesz az európai misszió találkozásánál, ahol Ellen White-tal is találkozik. Innen egy kevés időre A. C. Bordeau-val, missziós célból Olaszországba megy.

Olaszországból visszatér Pitești-re, ahol meg kell állapítania, hogy a család pénzügyi gondjai és az ellenük szított üldözés következtében ott tartózkodásuk lehetetlenné vált. Az Aslan család kénytelen lesz Bukarestbe költözni, ahol, valószínűleg a pitești-i adósságai miatt Toma elszegődik vasúti mérnöknek, és – úgy tűnik – egy ideig nem tartja meg a szombatot.

A következő 8 évről nagyon keveset tudunk, az információk hiányosak, érthetetlenek és néhol ellentmondásosak. Megválaszolatlan kérdések időszaka ez, a kutatásé, az imáé.

Toma Aslan 1894-ben néhány román nyelvű brosúra fordítását irányította. Az őt segítő fordító is megtért. Az Aslan családot az első bukaresti csoport lelkes tagjai között találjuk, akik buzgón hirdették az üzenetet, amely által számukra Isten kinyilatkoztatta önmagát. Valamikor az 1898-as évben halt meg, tüdőbetegségben, a család emlékezete alapján alig 52 évesen. ■

Adrian Neagu, lelkész, Pitești

A szófogadás leckéje

Ne várd meg, míg anyukád megbetegszik, hogy megértsd, milyen nagy szükséged van rá, és kifejezd, mennyire szereted őt.

Senki sem látta, hogyan viselkedett Sanyika otthon. De elég volt egyszer találkozni vele, amikor a szüleivel volt, hogy észrevedd, milyen sok gondot okozott édesanyjának meggyőzni őt, hogy a jót tegye. A többi anya megjegyzése pedig, akikkel a parkban találkoztak, vagy akikkel gyerekei ugyanabba az iskolába jártak, mint Sanyika, az apát nagyon aggasztották.

Egy idő óta azonban történt valami. Az édesanya néhány napja hiányzott, s a féktelen fiú, mintha hármat bukfcenezett volna, mint a mesékben, mert most az arca – amely rendszerint rosszaságról árulkodott – arra készítetett, hogy megállj és megsimogasd. Kezei, melyek követ dobáltak, jobbra-balra ütöttek, vagy úgy összegebalalyították a dolgokat, hogy azokból már semmit sem lehetett rendbehozni, most szorgalmasan, két-két megrakott táskával tértek haza a piacról. Az eddig felháborodott édesanyák kezdték példaként felhozni, és türelmetlenül várták, hogy találkozzanak Nyári asszonnyal, és elkérjék tőle a szófogadás receptjét féktelen fiaik számára is.

Mária néni, egy szomszédasszony a szemben levő tömbházból, egy nap elküldte fiát, Misit, Sanyika osztálytársát, a Nyári családhoz egy tányér lepénnyel.

– Szia Sanyika, miért van rajtad konyhakötény? Mintha pilóta lennél, nem szakácsmester, nevetett Misi a saját viccén.

– Krumplisalátát készítek, felelte, aki máskor verekedésbe kezdett volna egy ilyen megjegyzésért.

– Tényleg? Krumplisalátát?! Hát ez nőknek való munka. Gyere inkább focizni, amúgy is egy hete már, hogy magamra hagytál azokkal a tömbház előtti kölykökkel. Ne tudd meg, hogy unatkozom velük!

– Nem mehetek. El kell készítenem a salátát és be kell fejeznem a takarítást, mire apa hazajön.

– Salátát... Na jó, üsse kő. De azután jössz, ugye? Szükségem van rád. Hallod, van egy új fiú a szomszédunkban, mankóval jár. Milyen jól szórakoztunk rajta az elmúlt napokban. De

a mi vicceinkhez a te mesteri tudásod szükséges, hogy csiszolódjanak. A te mókáid jobban megnevetetnek.

– Nem mehetek. És ha mehetnék is, nem úznék gúnyt olyan emberekből, akiken segítenem kellene. Nem nevetném ki őket, tette hozzá a fiú majdnem felháborodva.

– Te Sanyika, alig ismerek rád! Azt hiszem, rossz ajtón kopogtattam. Vagy a szüleid az elmúlt napokban kicseréltek valaki mással, aki hasonlít hozzád, mert nem nagyon láttalak otthon délutánonként. Mondd csak, hol adták el a mi kópé Sanyinkat?

– A városi kórházban, te Misi. Ott cseréltek ki azzal, aki most veled beszél. Anya nagyon rosszul érezte magát az utóbbi időben. És amikor elment vizsgálatra, azt mondták neki, hogy talán rákos. Te láttad, milyen szép szeme van anyukádnak, mert én csak most vettem észre az anyukámét, és semmiért sem akarom elveszíteni. És a keze... egyetlen simogatás sem édeesebb az övénél! Azt hittem, hogy anyám csak büntetni tud engem, de most már látom, hogy én viselkedtem úgy, mint aki büntetést érdemel. Sietek felválni a krumplit a salátához, s rendbehozni az ebédlőt, azután pedig megyek hozzá a kórházba. Körülbelül két nap múlva hazajöhet, és szeretném, hogy az egész lakást rendezettebben találja, mint amikor elment. Mindent meg akarok tenni, hogy megörvendeztessem. Ne várd, hogy anyukád megbetegedjen, hogy ráébredj, milyen nagy szükséged van rá, és megmutasd neki, mennyire szereted őt.

Misi szemei tágra nyíltak és könnybe lábadtak. Megfeledkezett a lepényes tányérról, a tömbház előtti focimeccsről, a mankós gyerekről, akit meg akart viccelni. Anélkül távozott, hogy köszönt volna Sanyikának (másnap jutott csak eszébe). Csak anyukája szemére gondolt, aki az ablakon át követte őt Sanyikáék tömbházának bejáratáig... Az ő kezére, amely soha sem télen... Az ő esténkénti fáradt mosolyára... Vajon mióta nem mondta neki, hogy szereti őt?...

drd. Roxana Lupu
bölcészeti egyetemet
végzett, és jelenleg az
Adventista Teológiai
Intézetnél tanít. Két
gyermek édesanyja.

Isten hozott, Ébredés!

„Visszatérek pedig a hetven tanítvány örömmel.” (Lk 10:17)

Csak így tovább? Még egy évig...?

A szombatiskola véget ért. A tanulmány élettel teli beszélgetést váltott ki. A végén a tanító megkérdezte: „Ki akar beteget látogatni?” – a kérdést mély csend fogadta.

Az Úr Jézus tanítványainak a misszióból való visszatérés bizonyára örömmel, lelkesedéssel teli, felejthetetlen alkalom volt. Egyike azoknak a napoknak, amelyről elmondhatták: „Bárcsak minden nap ilyen volna!...”

Új év elején megpróbáljuk elképzelni, milyen lesz gyülekezetünkben a hátralévő ötvenkét szombat. Bár sokat beszélnek az ébredésről, érezni nem igazán lehet. Folyik a tinta, terjednek a hullámok, agitálnak a beszélők, de... a gyülekezet karavánja zavartalanul halad tovább. Ez az állapot több mint szomorú. És minél igazabb, annál drámaiabb. Melyik az a szombat, amelyikre jó viselkedni, és amit újból meg újból átélünk? A véleményünk eltérő, azért nem könnyű egy általánosan elfogadható szombat-modellt találnunk.

Boldog szombatot!

A minden ízlésre és gyülekezetre érvényes, ihletett „recept” így szól: „A gyülekezeti tagok tegyék meg a rájuk háruló feladatokat *a hét folyamán*, szombaton pedig meséljenek tapasztalataikról. Az ilyen összejövétel olyan lesz, mint a megfelelő időben kapott táplálék, amely a jelenlévőknek életet és új erőt ad majd.” (*Bizonyágtételek*, 7. köt., 23. old., 1996-os, román kiadás)

Idézetekben nem szenvedünk hiányt, de nem vagyunk hajlandók megszívlelni azokat még akkor sem, ha történetesen pontos választ jelentenek kétségbeesett kiáltásainkra. Ne menjünk el még egyszer érdektelenül, engedve, hogy hön vágyott ébredésünk a rablók kezébe essék. Papok, lévíták vagy samaritánusok, mindannyian meg tudjuk érteni, hogy mit is jelent ez: ami szombaton történik, összefügg azzal, ami *hét közben* történik.

Hogy néz ki egy ilyen szombati program? Sokkal kevesebb benne a rutin – beleértve azt is, hogy kevesebb a prédikáció – és sokkal több tapasztalat hangzik el. „Népünk számára az je-

lenti a legnagyobb segítséget, hogy megtanítsuk az Urért dolgozni és Tőle, nem pedig a szolgálótól függni... Vannak olyan helyzetek, amikor jó, ha a prédikátoraink szombaton a gyülekezetben rövid, élettel és az Úr Jézus szeretetével telített beszédet tartanak. De a gyülekezet tagjai *ne várják el, hogy a lelkész minden szombaton prédikáljon nekik.*” (*i. m.*, 22–23. old.)

A nem-ébredés gyökerei

„Az, hogy lelkészeink a gyülekezeti tagoknak szentelik azon képességeiket és idejüket, amelyeket a még megtértenek érdekében kellene hasznosítaniuk, elgyengítik az igazság ismerőit. Városi gyülekezeteinkben sok helyen a szolgálatteljesztésről szombatra elmondja a prédikációt és a gyülekezeti tagok szombatról szombatra eljönnek Isten házába anélkül, hogy valamiféle mondanivalójuk volna az áldásokról, amelyekben részesültek, miközben az Úrtól kapott áldásokat másokkal megosztották. Ezek nem igyekeztek a hét folyamán gyakorlatba ültetni a szombaton kapott tanítást. Míg a gyülekezeti tagok egyetlen erőfeszítést sem tesznek, hogy a segítségből, melyben részesültek, másoknak is juttassanak, a lelki elgyengülés természetesen bekövetkezik.” „Ha az igazságot ismerőkért tett erőfeszítések kilenc tizedét azokra irányítanák, akik az igazságról sohasem hallottak, mennyivel nagyobb volna az elvégzett munka! Isten visszatartotta áldásait, mert népe nem az Ő utasításai szerint dolgozott.” (*i. m.*, 22. old.)

A nagy titok: a lelkek iránti szeretet

„Amikor Isten népe átérzi, hogy dolgoznia kell a bűnösök megtéréseért..., olyan bizonyágtételt fog tenni a szombati istentiszteleten, amely nem lesz borúlátó, hanem szeretet, bátorság, élet és erő jellemzi majd. Ahelyett, hogy testvéreik tévedéseiről vagy saját bajaikról gondolkodnának és beszélnének, az Úr Jézus szeretetéről fognak gondolkodni és beszélni, és minden erejüket latba vetik azért, hogy az Ő munkájában hatékonyabb munkásokká váljanak.” (*127. kézirat*, 1903). Isten hozott, Ébredés! ■

„Amikor a tagok hét közben elvégzik feladatukat az Úr munkájában, kiemelkednek majd a tehetetlenség állapotából, ami sokak testét és lelkét romba dönti. Ha másokért dolgoznak, lesz építő mondanivalójuk, amikor összegyűlnek az Úr imádságára.” (127. kézirat, 1903)

Teodor Huțanu, a Romániai Hetednapos Adventista Egyház elnöke

ADVENTIST WORLD

Lépj be az adventisták világába: <http://ro.adventistworld.org/>

